Нечитайло П.О., Салецька С.С., Семенчук С.О., Кублій М.В., Унгурян В.С.

Звіт про археологічні дослідження на території монастиря у с. Маліївці Хмельницької області.

Відкритий лист:

№094/26 від 19.02.2026

Дозвіл Міністерства культури:

№ 76/26 від 04.05.2026

Кам'янець-Подільський

2026

ВСТУП 3
1.1. Історична довідка. 5
2. Польові дослідження. 11
2.1. Роботи біля підніжжя скелі. 11
2.1. 1. Шурф №1 11
2.1.2. Шурф №2 12
2.1.4. Траншея №1. 14
2.2. Роботи на вершині скельного плато. Шурф №3. 14
3.0. Археологічний матеріал. 18
3.1. Знахідки ранніх періодів. 18
3.2. Знахідки доби середньовіччя та нового часу. 19
ВИСНОВКИ. 25
Список використаних джерел та літератури: 27
Список ілюстрацій 30
Додаток І 90
Додаток ІІ 127
Додаток ІІІ 129

ВСТУП

У 2026 році, на замовлення Малієвецького обласного історико-культурного музею, проводились розвідкові археологічні дослідження на території колишнього православного, а, пізніше василіанського монастиря.

Джерела матеріального забезпечення:

Археологічні дослідження проводились за кошти замовників робіт: Малієвецького обласного історико-культурного музею.

Терміни проведення робіт:

Польові археологічні дослідження та камеральне опрацювання отриманих матеріалів проводились у червні 2026 року. Написання наукового звіту – у серпні-жовтні 2026 року.

Учасники та їх дослідницькі функції:

Нечитайло Павло, к.і.н., керівник експедиції – адміністрування, керування польовими та камеральними роботами, фотофіксація (усі польові фото та рухомого матеріалу). Автор основного тексту звіту.

Салецька Софія – польові креслення, таблиці ілюстрацій, рисунки рухомого матеріалу.

Кублій Михайло – обробка археозоологічного матеріалу, кандидат історичних наук, науковий співробітник відділу біоархеології Інституту археології НАНУ.

Унгурян Вероніка – опрацювання антропологічного матеріалу. Лаборантка І-ї категорії відділу біоархеології Інституту археології НАН України.

Семенчук Сергій – керівник студентської археологічної практики, польові роботи, кандидат історичних наук, доцент кафедри суспільних дисциплін Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії.

Польові та допоміжні креслярські роботи допомагали виконувати волонтерки: Надія Пучкіна та Софія Ротару.

В польових та камеральних роботах були задіяні студенти Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії: Вінник Олександр, Загурська Ірина, Катаєв Нікіта, Літвін Олександр, Пилипчук Яна, Тюх Ілона.

Завдання досліджень та обсяг їх виконання:

- зібрати історичні дані про Малієвецький монастир;
- скласти топографічний план пам'ятки;
- з'ясувати стратиграфію пам'ятки;
- визначити місце розташування фундаментів дзвіниці;
- провести розкриття фундаментів дзвіниці;
- вибірка рухомого матеріалу, його опис, датування, первинна консервація;
- інтерпретація результатів дослідження, написання підсумкового звіту.

Методика:

Перед початком польових досліджень, було опрацьовано описи монастиря, документи, історичні розвідки, що стосуються об'єкту дослідження.

Глибини та висоти фіксувались від денної поверхні.

Креслення виявлених об'єктів та стратиграфії проводилось на міліметрівці.

Після проведення польових робіт було проведено високоточну топозйомку шурфів та розкопів в системі координат **УСК-2000** .

Також було проведено аерофотозйомку шурфу №3, де було виявлено фундаменти дзвіниці.

Увесь процес польових робіт документувався за допомогою польових записів, креслень та фотофіксації.

Також шурфи та виявлені об'єкти фіксувались геодезичним методом в СК-

Рухомі знахідки атрибутувались та датувались за стратиграфічним та історико-типологічними методами. Дані отримані в ході польових досліджень перевірялись та уточнювались за допомогою історичних джерел.

Допомогу в атрибуції матеріалів ранньої залізної доби надавав старший науковий співробітник відділу раннього залізного віку ІА НАН України, кандидат історичних наук Олександр Могилов.

При опрацюванні колекції матеріалів черняхівської культуру автор консультувався з кандидатом історичних наук, викладачем Тернопільського державного педагогічного університету імені В. Гнатюка Богданом Строценем доцентом кафедри археології та музеєзнавства Київського національного університету імені Т. Шевченка Євгеном Синицею.

Консультації щодо атрибуції порцелянових та фаянсових виробів надавав науковий співробітник Малієвецького обласного історико-краєзнавчого музею Дмитро Сікорський.

Окремі графічні та фотоматеріали були надані Дмитром Бабюком – науковим співробітником Малієвецького обласного історико-культурного музею.

Окремі консультації були надані археологом і краєзнавцем Володимиром Захар'євим.

Аерофотозйомка виконана Анною Wolf.

Нанесення на фотоплан шурфів та розкопів на основі топозйомки виконане Олександром Возьним.

Фрагменти тиньку з розписами передані на опрацювання, доценту кафедри Архітектури та реставрації НУ "Львівська Політехніка", кандидату історичних наук Віктору Мельнику та художниці-реставраторці монументального мистецтва ІІ категорії Ірині Гірній.

1.1. Історична довідка.

Монастир у с. Маліївці Дунаєвецького району Хмельницької області здавна був об'єктом уваги науковців та краєзнавців. Перші свідчення про нього знаходимо у краєзнавчому нарисі Олександра Пшездецького. Він пише про покинутий базиліанський кляштор на березі річки Ушки, просто навпроти Малієвецького палацу, з витікаючи ми довкола джерелами. «З тих джерел

спадає до саду на 48 стоп високий каскад, краплиста завіса двох печер, видовбаних у скалі з вівтарями і статуями святих.» (Przezdziecki 1841, s.69).

Микола Петров в історичних описах Поділля та Бессарабії, виданих П. Батюшковим, перелічує усі відомі йому з літератури печерні монастирі та церкви на обох берегах Дністра та його приток. Серед найдавніших монастирів краю згадує він і Малієвецький: "...в XI столітті Поділля, ймовірно, було вже православною країною, так як не пізніше цього століття повинні були з'явитись тут найдавніші із скельних монастирів та церков, в області р. Дністра та його приток, - тобто монастирів та храмів, висічених у скелястих берегах цієї ріки. З таких монастирів та церков досі відомі: в Мукші, Субічі, Бакоті, Нагорянах і Лядаві на Дністрі, Сатанові та Черчому на Збручі (насправді с. Черче знаходиться на р. Смотричі. - П.Н), Маліївцях та Соколі на р. Ушці, у Стіні на р. Русаві та у Буші на р. Мурафі" (Петров, 1891, с.55).

За найранішою писемною згадкою, мурований костел Кармелітів босих та монастир у с. Маліївці були збудовані одночасно у 1624 р. Станіславом Реверієм Потоцьким (підкоморієм Подільським) та його дружиною Софією з Калиновських. на початку другої половини XVII ст. він був зруйнований внаслідок військових дій (Бабюк 2025, с.111) Станом на 1668 р. було проведено опис володінь Летичівського повіту Подільської губернії, де с. Маліївці зазначене, як повністю спустошене (Архив 1890, с. 529]. Разом із монастирем були знищені і всі документи, що зберігались у ньому (Сецинский 1891, с. 320). У стані руїни монастир простояв близько 60 років та згодом був остаточно розібраний. Місце розташування старого православного монастиря достеменно невідоме. Існує припущення, що він знаходився під скелею, оскільки у візитації 1741 р. є згадка про те, що від скелі з печерами вздовж долини (ponad debre) знаходилися старі, дуже занедбані будівлі, складені із круглих дубових колод, за якими був невеликий цвинтар [6, с. 327].

На початку XVIII ст. малієвецькі землі отримав у власність Вавжинець (Лаврентій) Пепловський (суддя земський подільський), який вирішив відновити монастир, покликавши у Маліївці василіан (чернечий орден греко-католицької церкви). Очевидно, що відновлювальні роботи були завершені вже у 1708 р., оскільки того ж року своїм розпорядженням (ерекцією) від 25 жовтня він надав монастирю ряд маєтностей та пільг (Сецинский 1891, с. 320-321]. Станом на початок XVIII ст. малієвецький монастир вважався одним із найбагатших на Поділлі (такими ж монастирями були Сатанівський, Тишковський, Барський, Шаргородський та Кам'янецький).

Згідно опису візитації 1741 р. новий василіанський монастир був розташований на вершині гори. Головна дорога до монастиря пролягала попри печери вгору по сходах, висічених у скельній породі. Вхід до монастиря був влаштований через брамку, поруч з якою (ab ingressu) стояла двоярусна вежа-дзвіниця, у верхньому ярусі якої знаходилось 4 дзвони. Відразу від неї праворуч були двоповерхові приміщення-келії для монахів. З південного боку за келіями була пекарня. За пекарнею по прямій лінії знаходилось джерело, що било з-під скелі. Посередині двору стояла кам'яна церква «раніше та недавно побілена» на честь Воздвиження св. Хреста. Навколо церкви кладовище. На фасаді церкви був ораторій під титулом «Благовіщення Пресвятої Богородиці», але під час візитації титул дозволено було замінити на «Свято перенесення мощів святого Миколая єпископа». Також із двох печер у візиті згадується лише верхня під титулом Різдва св. Іоана Хрестителя, у якій знаходився лише престол та титульний образ (Сецинский 1891, с. 326-327).

Остаточне закінчення розбудови комплексу монастиря, на думку Ю. Сіцінського, відбулось у період з 1735 по 1746 рр. (Сецинский 1891, с. 322].

Після другого поділу Польщі у 1793 р. територія Поділля перейшла під владу Російської імперії. У 1795 р. комплекс малієвецького монастиря був відібраний у василіан та переданий у православне відомство (Батюшков 1891 с. 216).

7 червня 1810 р. російським імператором Олександром I був виданий указ з вимогою, щоб малієвецький монастир було відібрано у василіан, а все майно було передано до Барського василіанського монастиря (ПЕВ 1875, с. 503).

Вся земля, що знаходилась у віданні малієвецького монастиря у 1838 р. перейшла у власність Малієвецької парафіяльної церкви (Сецинский 1891, с. 323). У описі 1833 р. зазначено, що «при церкві богадільня кам'яна на 300 осіб, в яких ніхто не мешкає (за наявною забороною василіанам та за поганим станом споруди)» (Бабюк 2025, с.114). Станом на 1890 р. корпус монастиря ще перебував у руїнах, а у 1893 р. ці руїни були остаточно знесені [Труды 1893, с. 947-948).

Точна дата спорудження штучного водоспаду на сьогодні є невідомою. Існує припущення, що його спорудили у 1865 р. згідно із датою, висіченою на камені, вмонтованого у підпірну стінку на вершині скелі. У Олександра Пшездецького у виданні 1841 року знаходимо згадку про монастир з джерелами, з яких вода спадала в долину із 15 метрової скелі високим водоспадом, що утворював водяну завісу до двох печер, вирубаних у скелі (Przezdziecki 1841, s.69). Дмитро Бабюк припускає, що у 1865 р. була збудована згадана підпірна стінка для об'єднання кількох різних водяних потоків джерела у один єдиний потік.

Частиною комплексу монастиря були печери розташовані у двох ярусах. Верхня була названа на честь Різдва св. Іоана Хрестителя. У цьому гроті знаходився престольний камінь і одна ікона однойменного святого. Нижня печера названа на честь св. Онуфрія, скульптуру якого було встановлено там же (Сецинский 1891, с. 321-323).

Дмитром Бабюком було проаналізовано малюнок невідомого автора 1826 року. виконаного з території монастиря. (рис.56). «Аналізуючи дане зображення ми припускаємо, що водоспад існував у 1826 р., оскільки лівому нижньому куті ми бачимо намальовану групу осіб із 4-х жінок приблизно у тому місці, де сьогодні є водоспад. У двох із них у руках намальовані глеки. При чому, крайня ліва постать знаходиться трохи нижче від інших, тримаючи глек у такій позі, яка нагадує процес набирання води. На передньому плані малюнку можемо

проаналізувати зовнішній вигляд частини церкви станом на початок XIX ст. Церква кам'яна, з вікнами готичного абрису. Дах, очевидно, критий широкою черепицею. Зліва від входу у стіні бачимо ораторію, згадану в описі 1741 р. Перед входом був дерев'яний ганок, який виконував роль прибудови до церкви та створював візуальний акцент на головному вході. Ганок опирався на чотири колони криволінійного профілю. Нижня частина ганку з двох боків мала різьблену балюстраду, яка закривала відкриту частину простору перед входом. Дах церкви увінчувався високим дерев'яним ліхтарем-вежечкою. Форма основи вежі шестигранна, оздоблена вертикальним шалюванням або дошками. У верхньому ярусі вежа звужувалась та мала декоративні віконця по периметру. Завершення було у вигляді бані грушоподібної форми, що переходила у високий шпиль із хрестом» (Бабюк 2025, с.116-117). Додам, що на даному зображенні чомусь відсутня споруда дзвіниці.

Цікавою знахідкою стало фотографічне зображення комплексу малієвецького монастиря 1890-1893 рр. (рис.57), віднайдене професором Сергієм Копиловим, передане до фондів Малієвецького обласного історико-культурного музею та опубліковане Дмитром Бабюком. «Фотографія охопилює всю територію комплексу, що дозволяє чітко локалізувати усіх споруди. Головна дорога до комплексу на той момент підходила по осі захід-схід, перпендикулярно до якої стояв поруйнований двоповерховий корпус монастиря. Очевидно, що у будинку монастиря у центральній частині первісно існував широкий проїзд для колісного транспорту. Боковою стіною монастир примикав до урвища скелі» (Бабюк 2025, с.125). У 1880 р. Ю. Роллє згадував про руїни монастиря, мури якого було «кинуто у яр» і який досі «самотньо біліє, покинутий» (Rolle 1880, s. 236). «Між монастирем та церквою на задньому плані видно обкладене каменем округле монастирське озерце, де збиралась джерельна вода. На передньому плані бачимо дзвіницю, що відповідає опису 1741 р. За дзвіницею бачимо будівлю церкви, яка очевидно зберегла своє первісне планування, але на відміну від малюнку 1826 р., має дерев'яну надбудову у другому ярусі, оздобленою вертикальним шалюванням та з ліхтарем-вежечкою

на даху. Перед входом до церкви бачимо ганок із дахом трьохсхилої форми, що одним боком примикав до церковної стіни, а іншим опирався на дві спарені колони з кожного боку. Зліва від входу у стіні бачимо збережену ораторію. За допомогою даного фотографічного зображення ми можемо зробити висновок про зовнішній вигляд церкви. Це була типова мурована церква тридільної структури з розташуванням приміщень по осі схід-захід. Церква складалась, ймовірно, із прямокутного бабинця на західному краю будівлі, розширеної прямокутної центральної нави та, ймовірно, напівкруглої апсиди на східному краю з вівтарною частиною. Припускаємо, що на фото видно фрагмент бокового приміщення (ризниці)» (Бабюк 2025, с.117-118).

Детальніше вивчити зовнішній вигляд малієвецької вежі дзвіниці допоможе інше фото, виконане на зламі XIX-XX ст (рис.58). Це фото було надане директорці Малієвецького обласного історико-краєзнавчого музею Анастасії Донець Кацпером Красіцьким, правнуком Ксаверія Орловського.

Дзвіниця кам'яна, без вікон у нижньому ярусі та дерев'яного верхнього, оздобленого вертикальним шалюванням та з двома парами вікон на кожен бік. Дах був високий, шатровий, оббитий жерстю. З північного боку дзвіниці проходив кам'яний огороджувальний мур, що добре проглядається на фото.

З приходом у 1920 р. радянської влади та подальшої масової хвилі атеїзму, малієвецька церква з дзвіницею у 1930-х рр. були повністю знищені. Скульптуру групу св. Іоана та Спасителя було розбито, а скульптуру св. Онуфрія відвезено на сільський цвинтар. На території монастиря залишилось лише джерело та старе монастирське озерце поруч, обмуроване по колу камінням. Жителями села на місці колишньої церкви було встановлено кам'яний пам'ятний хрест.

Геологічний опис печер монастиря було виконано у 1949 році експедицією Московського та Київського державних університетів (Васильев, Гончаренко, Франчук 1949). Ця повоєнна експедиція залишила доволі детальний опис групи печер, і, в загальних рисах, дала оцінку геоморфологічної ситуації Малієвецьких скель, де було їх вирубано. Опис 1949 року не має суттєвих відмінностей від виконаного нами у 2000-2002 роках. Однак містить невеликі розбіжності в

обмірах, що може пояснюватись здатністю травертину (породи, у якій було закладено Малієвецькі печери) до збільшення об'єму, та, ймовірно, існуванням у печерах наносів, або засмічення підлоги. Крім того, у описі 1949 року відсутній аналіз архітектурних деталей комплексу, що не входило у завдання дослідників.

У радянський час була записана легенда про переховування в одній з печер народного месника Устима Кармалюка (Прокопчук 1987, с.56).

У 2002 році Павлом Нечитайлом було закладено шурф на плато над печерами та зроблено плани верхньої та нижньої печери. Окрім масового матеріалу XVII-XIX століть, на дні шурфу було виявлено поховання жінки з дитиною та фрагмент давньоруського триколірного скляного браслету, що дозволило автору припустити ймовірність існування світського цвинтаря пов'язаного з давнім монастирем давньоруського часу (Нечитайло 2012).

Історичні та іконографічні відомості про історію Малієвецького монастиря зібрав і опублікував Дмитро Бабюк (Бабюк 2025).

2. Польові дослідження.

В процесі польових досліджень на території колишнього Малієвецького монастиря було закладено одну траншею та 4 шурфи. Шурфи 1-2, 4 та траншею було закладено біля підніжжя травертинового масиву з метою перевірки свідчень з візитації монастиря 1741 року, де було вказано, що від скелі з печерами вздовж долини знаходилися старі, занедбані будівлі, складені із круглих дубових колод, за якими був невеликий цвинтар.

2.1. Роботи біля підніжжя скелі.

2.1. 1. Шурф №1.

Шурф №1 було закладено за 30 м на захід від східної стінки нижньої печери під водоспадом, впритул до вертикальної скелі, на якій знаходились наземні споруди монастиря (рис.3-5). Розмір шурфу 2 х 3 м. Координати кутів шурфа:

- північно-східний: 5419719.068 2336432.651;
- південно-східний: 5419719.464 2336434.091;
- південно-західний: 5419714.939 2336431.577;
- північно-західний: 5419717.544 2336431.466.

Глибина шурфу за Балтійською системою висот – 240.811. Найбільша висота зафіксована у південно-східному куті шурфу – 244.100.

На глибині 0,2 м від денної поверхні, у південній, найближчій до скелі частині шурфу, було виявлено материкову травертинову скелю, що понижувалась в північному напрямку, в бік долини річки Ушки. Власне, скеля займала усю площу шурфу і лише у північно-західному куті було невелике заглиблення, де можна було зафіксувати певну стратиграфію (рис.7). У цьому заглиблені глибині 0,7-0,75 м було виявлено дрібні кістки великої рогатої худоби та фрагмент сіроглиняної кераміки XVIII – XIX століття.

Стратиграфія західного борту шурфу була наступною:

- 10 см – дерновий шар;
- 45 см – сірий стерильний супіщаний шар;
- 24 см – чорний гумусований супіщаний шар, де були виявлені фрагменти кісток і посуду XVIII-XIX століття;
- 20 см – травертинові уламки породи, що залягали на материковій скелі того ж походження.

Найбільша глибина шурфу склала 0,9 м.

2.1.2. Шурф №2.

Шурф №2 розміром 2х2 м було закладено через коротку бровку шириною 0,5 м на північ від шурфу №1 (рис.3-4; 8).

Координати кутів шурфа:

- північно-західний: 5419721.036 2336430.007;
- південно-західний: 5419719.103 2336430.589;
- південно-східний: 5419720.205 2336432.356;

- північно-східний: 5419722.578 2336431.675.

Найбільша глибина шурфу за Балтійською системою висот – 240.799. Найбільша висота зафіксована у південно-східному куті шурфу – 241.542.

Стратиграфія шурфу:

- 3-5 см – дерновий шар;
- 10 см – попіл та вугілля від сучасних багать;
- 10-30 см – супіщаний шар з камінням середнього розміру;
- 20-30 см – світлий супісок з невеликим камінням;
- 3-10 см – темний супісок з вуглинками і фрагментами кераміки XVIII-XIX століття;
- 10-12 см – світлий супісок стерильний;
- 15-20 см – темний супісок з вуглинками і крупним камінням.
  Як і у першому шурфі материком була суцільна травертинова скеля.

Вищевикладена стратиграфія фіксувалась у західній частині шурфу, де фіксувалась овальна яма, що сягала глибини 1,1 м. У цьому заглибленні було виявлено фрагмент сучасного алюмінієвого дроту та пивну кришку. На іншій площі шурфу материкова травертинова скеля фіксувалась на глибині 0,6 м (рис.9).

2.1.3. Шурф №4.

Шурф №4 було закладено за 11,2 м на північ від північної стінки шурфу №2 (рис.3-4; 10).

Координати кутів шурфа:

- північно-східний: 5419733.374 2336436.708;
- північно-західний: 5419733.773 2336435.238;
- південно-західний: 5419732.270 2336434.581;
- південно-східний: 5419731.857 2336436.290.

Найбільша глибина шурфу за Балтійською системою складала 239.141. Середня висота денної поверхні – 240.860.

Найбільш виразною була стратиграфія північної стінки шурфу. Під дерновим шаром фіксувався прошарок попелу і вугілля від сучасних вогнищ, під яким залягав майже однорідний супіщаний шар з включенням травертинового каміння, розмір якого збільшувався донизу. На глибині 1,7 майже на дні шурфу траплялись фрагменти сучасного віконного скла. Вище, трапився перевідкладений фрагмент вінця горщика XVII століття.

2.1.4. Траншея №1.

Траншея №1 закладена за 35 м від східної стінки нижньої печери під скельним навісом (рис.4; 11-12). Геодезична зйомка траншеї була неможливою через нависання скелі.

Розміри траншеї: довжина 10 м і ширина від 1 до 1, 4 м, що було зумовлено кривизною скелі. Орієнтована Пн-Пд. Найбільші грунтові наноси спостерігались у південній частині траншеї, де сягали 1-1,1 м (рис.13). Вони зменшувались вниз по схилу до 20 см (рис.12). Стратиграфія південної стінки траншеї була наступною: верхній шар потужністю 20-30 см – сірий пилуватий грунт; під ним залягав мішаний сірий грунт з уламками ванякового каміння потужнісю 40-50 см; над скельним дном залягав горілий прошарок 5-7 см, де було виявлено розвал фаянсової тарілки XX століття (рис.13).

Таким чином роботи біля підніжжя скелі показали, що давні культурні нашарування та частина скельного плато були знищені кар’єром для добування травертинового каміння. Про існування цього кар’єру розповідали старожили села Маліївці.

2.2. Роботи на вершині скельного плато. Шурф №3.

З метою виявлення фундаментів дзвіниці монастирського комплексу на вершині скелі, на плато було закладено шурф №3 (рис.14). Скельне плато видовжене з півдня на північ на 60 метрів, шириною 25 м. У південній частині є джерело, що

витікає з-під оолітової вапнякової скелі. Поруч з ним стоїть скульптура Святого Онуфрія, яка колись була розміщена в ніші нижньої печери. Біля джерела влаштована штучна водойма, обкладена камінням. З неї, через чавунну трубу, подається вода, що формує водоспад над печерами (рис.14). На місці колишньої церкви стоїть кам'яний лапчатий хрест та пам'ятний знак встановлений у 1998 році.

Місце закладення шурфу обиралось на основі архівних фото. Спершу було закладено шурф розміром 4 х 4 м, який згодом розширювався по мірі виявлення давніх підмурків. Посередині шурфу було залишено контрольну бровку (рис.16-20). Вже на глибині 0,2-0,3 м під дерновим шаром було виявлено ковані цвяхи, фрагменти тиньку з побілкою та монету Станіслава Августа 1768 року. На глибині 0,15 м було виявлено кладку фундаменту дзвіниці. Фрагмент фундаменту Г-подібної форми з орієнтацією за сторонами світу (рис.15-16). Короткий відрізок стіни з орієнтацією Зх-Сх отримав польове умовне позначення А-В і мав простежену довжину 2,87. Відрізок стіни з орієнтацією Пн-Пд (польове позначення В-С) був спершу простежений на довжину 2,7 м. Фундамент складений на світло-сірому вапняно-піщаному розчині методом квадратно-бутової кладки, коли по краям викладені крупні прямокутні камені, а заповнення всередині меншим камінням різних розмірів з будівельним розчином. Ширина стін фундаменту 1,8 м. За умовний нуль була прийнята точка посередині західної стінки шурфу, що відповідала середньому рівню денної поверхні. По завершенню робіт було здійснено геодезичну зйомку шурфу та прив'язку до Балтійської системи висот. Вздовж виявлених стін фундаментів дзвіниці ґрунтові нашарування прокопувались до материкової основи (рис.21)

З метою з'ясування стратиграфії ділянки було виконано прирізку на 1 м у східному і північному напрямі (рис.22; 35; 40-42). У північному напрямку було залишено контрольну бровку, що показала цікаву стратиграфічну ситуацію (рис.23;36). Так, під дерновим шаром було виявлено шар засипки, що складався із тиньку з побілкою та фрагментів з поліхромним розписом по тиньку на глибині

0,4-1,3 м від денної поверхні. Потужність цього шару складала 0,7-0,9 м. Під ним фіксувався мішаний чорноземний шар з включенням вуглинок та знахідок XVII-XVIII століття, а також матеріалів більш раннього часу (раннього залізного віку, черняхівської культури, XII-XIII століття), його потужність складала 1-1,1 м (рис.23; 36). В процесі розширення розкопу у східному напрямі у східному борті була виявлена стіна невідомої споруди мурована з плитчастого каменю вапняку на жовтуватому супіщано-глиняному розчині (рис.24-25; 37). Судячи з розчистки середньої частини стіни тут теж був використаний квадратно-бутовий метод кладки (рис.29-30;37). Стіна мала ступінчасту структуру, ймовірно розібрана. Показово, що над стіною залягав мішаний грунт з фрагментами тиньку з побілкою та внутрішнього тиньку з поліхромним розписом. Для з'ясування ширини стіни невідомої споруди, якій було присвоєно польовий номер 2 було зроблено прирізку довжиною 1,52 і шириною 0,78 м (рис.29; 35). Ширина стіни становила 1 м (рис.30;35).

Також було виконано дорізку у північному напрямку з метою з'ясування довжини стіни дзвіниці з орієнтацією Пн-Пд, що отримала польове позначення (В-С) (рис.35; 40-42). Ширина дорізки становила 1,4 м, довжина 1,9 м і сягала до самого краю скелі. В результаті було простежено повну довжину східної стіни підмурків дзвіниці, що склала 5,8 м (рис.32). Ймовірно, дзвіниця була квадратної форми, судячи з фото, однак її стіна з орієнтацією Зх-Сх була простежена лише частково. За північним торцевим краєм стіни дзвіниці було виявлено фрагмент кам'яного огороджувального муру шириною 0,8-0,85 м, що примикав до північної стіни фундаментів дзвіниці (рис.32-33;35). Цей мур добре видно на архівному фото (рис.58), ймовірно він був складений без розчину на сухій кладці. Важливе значення для датування фундаментів дзвіниці мають знахідки на скельній поверхні біля відрізку стіни В-С. Тут було виявлено фрагменти черепиці, напівкруглої у розрізі, що датується не раніше XVIII століття (рис.34). Поблизу одного з фрагментів біля північної бровки було виявлено розрізнені тваринні кістки (рис.34).

На фінальному етапі робіт шурф №3 мав наступні метрологічні параметри: західна стінка довжиною 7,5 м, південна – 4,8 м, східна до прирізки – 3,8 м, де було зроблено дорізку на схід середньою шириною 0,8 і довжиною 1,52 м з метою з'ясування ширини стіни споруди №2. Північно-східна стінка шурфу за східною дорізкою мала довжину 4,2 (рис.35). Також була виконана аерофотозйомка розкопу дроном проведена Anna Wolf (рис.41-42). Окрім того, на всіх етапах досліджень виконувалось 3D моделювання розкопу за допомогою програми Polycam (рис.39-40).

Координати кутів шурфа з дорізками:

- північно-західний: 5419715.499 2336439.515;
- північно-східний: 5419714.928 2336440.211;
- південно-західний: 5419708.616 2336435.233;
- південно-східний: 5419706.475 2336439.533;
- краї східної дорізки:
  північно-східний: 5419710.292 2336442.778
  південно-східний: 5419710.989 2336442.818
- північний край стіни дзвіниці: 5419714.528 2336439.788
- південний край стіни дзвіниці: 5419707.981 2336438.884
  Глибина залягання південного краю стіни дзвіниці за Балтійською системою висот – 255.481, північного – 255.668. Глибина залягання найвищого рівня стіни 2 –254.247, найнижчого – 254.287.

Отже, шурфом №3 було відкрито залишки підмурків дзвіниці. Західна їх частина була знищена під час видобутку каменю при розробці кар'єру у другій половині XX століття. Фундаменти масивні, з середньою шириною 1,8 м, складені методом бутової кладки на сірому вапняно-піщаному розчині. Довжина східної стіни простежена повністю і становить 5,8 м. Судячи з архівних фото, споруда була квадратною, отже інші стіни могли мати тотожні розміри. Біля північного торця стіни було простежено фрагмент огороджувального муру шириною 0,8 м.

За 1 м на схід від східної стіни дзвіниці було виявлено фрагмент стіни невідомої споруди шириною 1 м виконаної у тотожній будівельній техніці, однак на глиняно-супіщаному розчині. Оскільки верхня частина стіни 2 була засипана мішаним грунтом з тиньком та фрагментами фресок, а східна стінка дзвіниці підсипана сумішшю тиньку та фресок, можна припустити що споруда до якої відноситься стіна 2 припинила своє існування під час побудови дзвіниці, Або ж ми маємо справу з невідображеним у писемних джерелах періодом реконструкції монастирського комплексу під час якого рівень денної поверхні подвір'я підвищився, а невідома споруда розібрана. Оскільки на відомих нам фото комплексу кінця XIX століття ця споруда не фігурує (рис.57-58), логічно припускати, що вона припинила своє існування раніше. Доцільно зауважити, що на гравюрі 1826 року не показано дзвіницю монастиря (рис.56). Частково на ці питання може відповісти аналіз археологічного матеріалу наведений у наступному розділі.

3.0. Археологічний матеріал.

3.1. Знахідки ранніх періодів.

Найбільш ранньою знахідкою є фрагмент посудини трипільської культури. Фрагмент доволі аморфний, на зламі перепалений, світло-жовтого кольору, без орнаменту, розміром 3,9 х 2 х 0,8 відноситься до так званого «столового» посуду. Оскільки це єдиний фрагмент, стверджувати на його основі пронаявність у даній локації місцезнаходжнення трипільської культури зарано.

Наступний хронологічний період представлений знахідками раннього залізного віку. Це два фрагменти ліпної кераміки. Один з них з характерним двостороннім випалом і додаванням шамоту (рис.43:119), інший із заглибленим орнаментом (рис.43: 118). Цікавою знахідкою цього періоду є бронзове тригранне вістря стріли, що датується IV ст. до н.е[1]. Висотоа вістря 2,64 см, ширина грані в основі – 0,7, вага – 1,6 г В околицях села Маліївці є курган раннього залізного віку, що

[1] За допомогу в датуванні дякуємо с. н. с. відділу археології раннього залізного віку ІА НАН України, к. і. н. Олександру Могилову.

кілька сезонів досліджується експедицією Кам'янець-Подільського державного університету під керівництвом В.А. Гуцала і датується синхронним часом (19). Також трапились знахідки, що відносяться до старожитностей черняхівської культури. Це фрагмент гончарної посудини відкритого типу, ймовірно миски, з високим вінцем, ребром, червоним кольором черепка та перепалом на зламі (рис.43: 120). До цієї ж культури відноситься підвіска прямокутної форми, один з країв якої загнутий в трубочку для підвішування. Розмір підвіски 1х 1 см, вага 0,9 г (рис.43: 200). Ці предмети можуть датуватись кінцем III – серединою IV століття нової ери[2]. Подібні підвіски є розповсюдженими у матеріальному комплексі черняхівської культури (Гопкало 2008, с.105, рис.3.5). За повідомленням археолога та краєзнавця В.А. Захар'єва поблизу джерела Св. Онуфрія у 1990-х роках були відомі знахідки римських денаріїв, що дає можливість припускати використання даної території в пізньоримський час.

3.2. Знахідки доби середньовіччя та нового часу.

Відносно масовими, зважаючи на невелику площу розкопу були знахідки фрагментів горщиків давньоруського часу другої половини XII – першої половини XIII століття (рис.44). Представлені фрагментами стінок та плечових частин червоного та коричневого кольору з домішком піску та заглибленими лініями-канелюрами з характерним чорним перепалом на зламі. Ці знахідки підтверджують наші припущення про можливі давньоруські витоки Малієвецького монастиря, зроблені на основі розвідкових досліджень 2002 року (Нечитайло 2012).

Важливо, що неподалік монастиря знаходиться давньоруське городище, що досліджувалось свого часу В.А. Захар'євим і могло бути з ним пов'язане (Захар'єв 2003; Григоренко, Захар'єв 2014). Відстань від монастиря до городища

[2] За допомогу в датуванні висловлюємо вдячність доценту кафедри археології та музеєзнавства Київського національного університету імені Т.Г. Шевченка Євгену Синиці.

у с. Бакота та Василівка на Дністрі становить 2—3 км, аналогічна відстань від Києво-Печерської Лаври до території Верхнього Києва. Аналогічну ситуацію маємо і в Маліївцях.

Найбільш масовими знахідками з шурфу №3 були матеріали періоду другої половини XVII – XIX століття.

Горщики. Представлені кількома фрагментами, що відображають різні хронологічні періоди. Найбільш раннім є фрагмент білоглиняного вінця вкритого зсередини зеленою поливою і рудою опискою зовні (рис.45:58). Цей тип горщиків характерний саме для XVII століття і з'являється у першій його половині та продовжує використовуватись в останній чверті століття (Нечитайло 2022, с.16-17). До цього ж періоду відноситься мініатюрна горщикоподібна посудина з червоним кольором черепка, коротким прямим вінцем та побілкою зовні і всередині (рис.45:93).

До XVIII століття ймовірно відносяться фрагменти горщиків з бежевим кольором черепка та рудою опискою (рис.45: 94, 55, 56, 57, 53). Власне, в рамках XVIII століття можуть бути датовані фрагменти №53-57, датування інших фрагментів можливе і першою половиною XIX століття. Так, подібні горщики зустрічаються у комплексах XVIII століття з території Києва (Чміль 2010, с.409-413, рис.76-81) та Черкас (Куштан 2025, с.181, рис.5).

Однозначно XIX століттям, а, можливо і другою його половиною можна датувати фрагмент №89 з прямим вінцем, вкритий кіптявою. Розвал цього горщика було виявлено в північній бровці у шарі з тиньком, що дозволяє датувати утворення цього шару.

Тарілки та миски. Тарілки представлені поширеною у XVII- XVIII столітті формою, що мала округле дзеркало і криса (береги) з масивним овальним валиком на краю (рис.46: 59, 103, 104). Склад керамічного тіста та невелика ширина крис тарілок з Малієвець дозволяє віднести їх до XVIII століття, часу функціонування василіанського монастиря. До цього ж періоду відноситься

фрагмент імпортного фаянсового блюда з рослинним розписом кобальтом (рис.46: 121). Фрагмент сіроглиняної миски з біконічним зламом тулуба та коротким вінцем напівдугою відноситься до XIX століття (рис.46: 63).

Келихи. Зібрано колекцію нижніх частин дзвоникоподібних келихів (рис.47). В основному, це нижні частини, та стопи (дискові підставки під ємність). Їх діаметр 4 - 4,5 см. Вони тмаво-зеленого непрозорого скла. Дзвоникоподібні келихи є частими знахідками в об'єктах другої половини XVII — XVIII століття в Україні та Польщі (Гупало, Лосик 2009 с. 270; Majorek, Grupa, Nowak 2018).

Скляні вироби. До колекції відібрано фрагменти різноманітних скляних виробів (рис.48). Це фрагменти верхніх та нижніх частин пляшок (рис.48: 122,127). Причому, верхня частина з цікавим наліпним джгутиком для кріплення корка. Було знайдено кілька однотипових слоїків циліндричної форми з коротким плавно відігнутим назовні вінцем (рис.48: 49, 123) та один унікальний з вінцем з різьбою під кришку та стінками з глибокими канелюрами (рис.48: 125). Здобуто значну колекцію віконниць (більше 150 фрагментів). Усі вони прямокутної форми, деякі із заокругленим краєм для вставляння у віконну раму (рис.48: 140,145). Є прозорі, є зеленого кольору, гутного скла. Описана колекція скляних виробів найімовірніше датується XVIII століттям і належить до періоду функціонування василіанського монастиря.

Цвяхи. У шурфі №3 було виявлено 36 кованих цвяхів різних форм та розмірів (рис.49-50). Траплялись з круглою, Т-подібною, скошеною на бік шляпкою. Круглим та чотирьогранним стрижнем. Є довгі екземпляри розміром понад 13 см і короткі, обламані 2-3 см. Ймовірно, цвяхи використовувались для облаштування дерев'яного верху дзвіниці.

Залізні вироби. Серед залізних виробів трапились предмети пізнього походження: дві виделки та клямка (рис.50). Усі предмети литі, наймімовірніше датуюься XX століттям.

Нумізматика.

В шурфі №3 було знайдено 41 монету. Найранішими знахідками є мідні соліди Яна II Казимира т. зв. «боратинки», що карбувались у 1659-1668 роках. До колекції потрапили дві монети 1664 та 1665 років (рис.51: 177, 178) та кілька нечитабельних, стертих монет, що за своєю вагою та зовнішнім виглядом можуть ідентифікуватися як «боратинки» (рис.51: 180). Слід зазначити, що ці монети перебували в обігу ще у другій половині XVIII століття, що зокрема ми спостерігали при дослідженні об'єктів цього часу на території Полонської фортеці (Нечитайло, Тимчук, Омельченко 2024).

Наступними за хронологією були кілька мідних шелягів Августа III Саса (1733–1763) (рис. 51: 175, 176).

Чисельними знахідками були мідні гроші останнього короля Речі Посполитої Станіслава Августа Понятовського (1765-1795). Було знайдено 6 таких монет з роками карбування 1767, 1768, 1786 та нечитабельними датами (рис.52: 164-167).

Широко представлені монети Російської імперії. Найранішими знахідками є деньга 1735 року (рис.51: 173) та деньга 1750 року (рис.52: 162), срібний гривеннік 1786 року (рис.52: 161), 1 копійка 1798 року (рис.52: 170), мідні монети мілких номіналів Російської імперії XIX – початку XX століття (рис.51: 171,172; рис.52: 168-169). Найпізнішою знахідкою є 15 копійок 1931 року (рис.51: 174), яка ймовірно була загублена під час руйнування церкви та дзвіниці.

Індивідуальні знахідки.

Гудзики. До колекції потрапилло кілька цікавих екземплярів. Один з них знайдений у шурфі №4. Двоскладовий. Нижня частина з сірого металу з вушком і верхня конічна з псевдозерню та фігурними прорізами, ймовірно, позолочена (рис.53: 155). Діаметр – 1,4, висота без вушка – 0,9; висота вушка – 0,4 см. Вага – 1,7 г Гудзик достатньо доброї збереженості, близький за формою до зразків XVII століття, однак найімовірніше це наслідування XVIII-XIX століття, судячи зі збереженості.

Інший ґудзик круглий, вушко відламане. Зовнішня поверхня затерта. Зсередини збереглась позолота і напис латинкою: “DORB……C.J.D.A.” (рис.53: 156). Діаметр – 2 см. Вага – 2,2 г. Подібний ґудзик було знайдено в Полонному в об'єкті XVIII століття. (Нечитайло, Тимчук, Омельченко 2024).

Третій ґудзик, ймовірно XX століття, круглий з чотирма отворами (рис.53: 157).

Фрагменти золототканної тканини (парчі? люрекс? канітель?) та кольорового металу з рештками тканини. Виділено три інвентарних номери виконаних у різній техніці. Позиція об’єднані під інвентарним номером 154: чотири фрагменти пластинок кольорового металу із залишками грубої тканини (рис.53). Розміри фрагментів: 1,7 х 1; 1,3 х 1; 1,9 х 1,1; 1,2 х 0,7 (рис.53: 154). Інвентарний номер 152 - фрагмент тасьми виконаний золоченою ниткою (рис.54). В основі текстильна нитка, обмотана тонкою (золотою?) фольгою. Фрагмент прямокутної форми (рис.54: 152). Інвентарний номер 153 – груба нитка з обмоткою золоченим дротом (рис.54). Товщина – 0,3-0,4, довжина у вигнутому стані – 5,8 см. Для точного визначення фрагментів потрібна консультація фахівця. Датування фрагментів, ймовірно, в межах XVII-XIX століття.

Обручка. Знайдено обручку з білого металу з тисненим клеймом «С.К.» (рис.54: 158). Діаметр – 2,3, висота – 0,38 см. Вага – 1,8 г.

Фрагменти тиньку та фресок. Було знайдено кілька сотень фрагментів зовнішнього тиньку з побілкою та внутрішнього з поліхромним розписом (рис.55). Усі фрагменти знайдені в горизонті під дерновим шаром у просторі між підмурками дзвіниці та невідомої споруди, а також в засипці над стіною №2. У цих шарах знайдено монети Російської імперії XIX століття та посуд цього часу, що дозволяє орієнтовно датувати виникнення цього шару у другій половині XIX століття. Фрагменти передані на опрацювання, доценту кафедри Архітектури та реставрації НУ "Львівська Політехніка", кандидату історичних наук Віктору Мельнику та художниці-реставраторці монументального мистецтва ІІ категорії Ірині Гірній.

Будівельні матеріали. Було знайдено також фрагменти черепиці напівкруглої в розрізі, фрагменти цеглин та тесаний оолітовий камінь прямокутної форми, трапецієподібний в перерізі розміром 15,2 х 9,5 х 7,5 см.

Деякі знахідки не були включені в таблиці ілюстрацій. Це розвал тарної посудини для соди другої половини XIX століття з пластиною з кольорового металу з тисненим написом «Hruschan»[3]. Фрагменти порцелянових виробів кінця XIX століття та два фрагменти люльок для паління тютюну другої половини XVII- першої половини XVIII ст.

[3] За допомогу у визначенні висловлюємо вдячність науковому співробітнику Малієвецького обласного історико-краєзнавчого музею Дмитру Сікорському.

ВИСНОВКИ.

1. В результаті проведених досліджень, з'ясовано, що територія біля підніжжя скелі зазнала активних перетворень в результаті видобутку каменю у другій половині XX століття. Як результат, ймовірно існуючі тут давні культурні шари були або втрачені, або перевідкладені. Втім знахідка вінця горщика XVII століття у шурфі № 4 є додатковим аргументом щодо ймовірність існування тут споруд давнього православного монастиря, споруди якого згадуються у візиті монастиря 1741 року.
2. Роботи у шурфі №3 дозволяють стверджувати про використання даної території щонайменше з IV століття до нової ери. Також виразно представлені артефакти черняхівської культури.
3. Знахідки фрагментів давньоруської кераміки підтверджують гіпотезу про ймовірні давньоруські витоки Малієвецького монастиря і підкріплюють висновки зроблені під час розвідки автора 2002 року.
4. В результаті робіт у шурфі №3 було відкрито фрагмент фундаментів монастирської дзвіниці. Фундаменти масивні, складені квадратно-бутовою кладкою з середньою шириною стін 1,8 м і довжиною, судячи з повністю простеженої східної стіни 5,8 м. Орієнтація за сторонами світу. Судячи зі знахідок на материковій скелі, час спорудження дзвіниці не раніше XVIII століття. Про існування дзвіниці згадує візитація монастиря 1741 року. Північно-західна частина дзвіниці була знищена кар'єром для видобутку каменю у другій половині XX століття. Окрім того було виявлено фрагмент огороджувального муру монастиря, що примикав до північної стіни дзвіниці.
5. За 1 м східніше від підмурків дзвіниці відкрито стіну невідомої споруди, складеної квадратно-бутовим методом на супіщано-глиняному розчині, шириною 1 м. Споруда не ідентифікується за описами монастиря та іконографічними джерелами. Для її ідентифікації потрібні подальші археологічні дослідження. Судячи із засипки (шар з тиньком) вона була розібрана у другій половині XIX століття.

6. Шар з тиньком з побілкою та поліхромними розписами утворився у другій половині XIX століття, судячи з характерного посуду та найпізнішої монети знайденої в засипці, що датується 1867 роком.
7. Отже, за результатами досліджень території Малієвецького монастиря було з’ясовано давні періоди освоєння цієї території а також відкрито архітектурні рештки дзвіниці, що потребують музеєфікації та фрагмент стіни невідомої споруди, яка потребує подальшого розкриття та дослідження.
8. Проведені роботи значно розширюють інформаційний потенціал пам’ятки та проливають світло на давню історію монастиря і його території з найдавніших часів до фінального етапу існування мурованих споруд і можуть бути використані в екскурсійній та науковій діяльності Малієвецького обласного історико-культурного музею та доступні широкій громадськості.

Список використаних джерел та літератури:

1. Архив Юго-Западной России. Ч. 7. Т. II. Киев: Тип. Г. Т. Корчак-Новицкого, 1890. 863 с.
2. Батюшков, П. 1891. Подолия. Историческое описание. С.-Петербург. 400 с.
3. Бабюк, Д. С. 2025. Монастир у с. Маліївці: взаємодія писемних джерел та візуального образу в історичній реконструкції комплексу В.: Свиридюк О. О. (ред). Наукові праці Кам'янець-Подільського державного історичного музею-заповідника : зб. наук. пр. Т. 6 / [редкол. О. О. Свиридюк (гол.) та ін.]. Кам'янець-Подільський: ФОП Панькова А. С., С.111-121
4. Васильев, О. Т., Гончаренко, П. М., Франчук, В. П. 1949. Отчет украинского отряда объединённой карстово-спелеологической экспедиции МГУ и КГУ. К.: Машинописний звіт, 1949. [Зберігається в бібліотеці Української спелеологічної асоціації (м. Київ)].
5. Гопкало, О.В. 2008. Бусы и подвески черняховской культуры. Киев. 252 с.
6. Григоренко О., Захар'єв В. 2014. Напівземлянкове житло з Малієвецького давньоруського городища. В: Травінський, В.С. (ред.) Археологія і фортифікація України. Збірник матеріалів VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції, С. 141-143
7. Гупало, В., Лосик, М. 2009. Скляні вироби із розкопок у колишньому Бернардинському костелі в Дубні. В: Ситник, О. (ред.). Матеріали і дослідження з археології Прикарпаття і Волині, вип. 13. Львів: Інститут українознавства імені І. Крип'якевича НАН України, С. 263 – 279.
8. Захар'єв В. 2003. Дослідження Малієвецького давньоруського городища. Дунаєвеччина очима дослідників, учасників і свідків історичних подій: Збірник наукових праць. – Вип. III. Кам'янець-Подільський. С. 77-80.
9. Куштан, Д. 2025. Комплекс знахідок ранньомодерного часу з Черкаського Подолу. В: Болтрик, Ю. В. (ред.). *Археологічні дослідження в Україні 2023*. Київ: ІА НАНУ, С.178-189

10. Историко-статистическое описаніе г. Бара и заштатнаго Барскаго свято-Покровскаго монастыря. Подольские епархиальные ведомости. 1875. № 17.
11. Нечитайло, П. 2012. До історії печерного монастиря у с. Маліївці. Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Історичні науки. 2012. Т. 22. С. 198-205.
12. Нечитайло, П. 2022. Османська кав'ярня в Кам'янці-Подільському. Том I : Польові роботи, керамічний посуд, люльки. Київ; Кам'янець-Подільський: Охоронна археологічна служба України.
13. Нечитайло, П., Тимчук, Д., Омельченко О. 2024. Об'єкти другої половини XVII-XVIII століття з досліджень Полонської фортеці у 2021 р. (попереднє повідомлення) В. Прищепа Б.А. (ред.). Археологічні зошити з Пересопниці : зб. наук. ст. Вип. 9 . Рівне : Волин. Обереги. — С .61-82
14. Прокопчук В. Перекази і легенди про перебування У. Кармалюка на Дунаєвеччині. Тези доповідей наукової конференції «Народний герой Устим Кармалюк (до 200-річчя від дня народження)». Кам'янець-Подільський, 1987. С. 56
15. Сецинский Е. 1891. Материалы для истории православных монастырей Подольской епархии. В.: Яворовский Н.И. (ред.) Труды Подольского епархиального историко-статистического комитета., Вып.5.
16. Труды Подольского епархиального историко-статистического комитета. Под ред. Н. И. Яворовского, Е. И. Сецинского. Каменец-Подольск: Тип. Под. губ. правл., 1893. Вып. 6. XII, 560, 76 с.
17. Majorek, M., Grupa, D., Nowak, M. 2018. Wyroby szklane z badań archeologicznych w Płonkowie. In: Grupa, M., Jarzęcki, K. And Nowosad, W. (eds.). Historia kościoła św. Oswalda w Płonkowie, tom II. Płonkowo (w. ed.), s. 155-166.
18. Przezdziecki, A. 1841. Podole, Wołyń, Ukraina. Obrazy miejsc i czasów. Wilno, 1841. T. II.

19. Rolle J. 1880. Zameczki podolskie na kresach multanskich. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa. 1880. T. 2. 304 s.
20. https://www.unian.ua/society/skifske-pohovannya-na-hmelnichchini-shcho-znayshli-v-kurgani-bilya-malijivciv-13481859.html

Список ілюстрацій.

1. Рис.1. Село Маліївці на мапі google maps.
2. Рис.2. Територія досліджень на фрагменті мапи google maps (обведена червоним).
3. Рис.3. Топозйомка шурфів закладених на території Малієвецького монастиря.
4. Рис.4. Напівінструментальний план території монастиря в долині, поблизу нижньої печери з розташуванням шурфів 1-2, 4 та траншеї 1.
5. Рис.5. Шурф №1. Вгорі – місце закладання шурфу. 2 – робочий момент досліджень.
6. Рис.6. Шурф №1. Фінальна фотофіксація.
7. Рис.7. Шурф №1. Західна сторона та заглиблення у північно-західному куті.
8. Рис.8. Шурф №2. План та стратиграфія.
9. Рис.9. Шурф №2. Фото. План та стратиграфія західного борту.
10. Рис.10. Шурф №4. Фото.
11. Рис.11. Траншея №1. Місце закладення та робочий момент.
12. Рис.12. Траншея №1. Вид на південний та північний край.
13. Рис.13. План траншеї №1 та стратиграфія південної стінки.
14. Рис.14. Напівінструментальний план території на вершині скелі з розташуванням шурфу 3.
15. Рис.15. Шурф №3. Початок робіт.
16. Рис.16. Шурф №3. Робочі моменти розкриття фундаментів.
17. Рис.17. Шурф №3. Вид із заходу до зняття контрольної бровки.
18. Рис.18. Шурф №3. Вид з півночі до зняття контрольної бровки.
19. Рис.19. Шурф №3. Вид зі сходу до зняття контрольної бровки.
20. Рис.20. Шурф №3. Після зняття зняття контрольної бровки.
21. Рис.21. Шурф №3. Поглиблення вздовж виявлених стін фундаментів дзвіниці. Робочі моменти.
22. Рис.22. Шурф №3. Дорізка у північному та східному напрямі.
23. Рис.23. Шурф №3. Північна стратиграфічна бровка.
24. Рис.24. Шурф №3. Виявлення фрагменту стіни невідомої споруди у східній бровці.
25. Рис.25. Шурф №3. Зачистка східної прирізки на материку та фрагменту нововиявленої стіни.
26. Рис.26. Шурф №3. Зачистка фрагменту нововиявленої стіни.
27. Рис.27. Шурф №3. Робочі моменти розкопу.
28. Рис.28. Шурф №3. Робочі моменти розкопу.
29. Рис.29. Шурф №3. Східна дорізка з метою простеження ширини стіни невідомої споруди.

30. Рис.30. Шурф №3. Зачистка стіни 2 після виконання східної дорізки.
31. Рис.31. Шурф №3. Мішаний грунт з тиньком над стіною невідомої споруди (2).
32. Рис.32. Шурф №3. Виявлення північного краю стіни дзвіниці та фрагменту огороджувального муру монастиря.
33. Рис.33. Шурф №3. Фрагмент огороджувального муру монастиря.
34. Рис.34. Фрагменти черепиці на скельній материковій породі у шурфі №3.
35. Рис.35. План шурфу №3 на фінальному етапі робіт.
36. Рис.36. Стратиграфія північної бровки шурфу №3.
37. Рис.37. Стратиграфія східного борту шурфу №3 (на плані E-D).
38. Рис.38. Фрагмент кладки муру дзвіниці з орієнтацією Пн-Пд (на плані B-C).
39. Рис.39. Screenshot 3D-моделі шурфу №3 (вид згори) на початковому етапі досліджень.
40. Рис.40. Screenshot 3D-моделі шурфу №3 (вид згори) на фінальному етапі досліджень.
41. Рис.41. Аерофотозйомка шурфу №3 на фінальному етапі досліджень (виконала Anna Wolf).
42. Рис.42. Аерофотозйомка шурфу №3 на фінальному етапі досліджень (виконала Anna Wolf).
43. Рис.43. Шурф №3. Знахідки ранніх періодів: 118-119 – фрагменти кераміки раннього залізного віку; 159 – вістря стріли IV ст. до н.е.; 120 – фрагмент миски черняхівської культури; 200 – підвіска черняхівської культури.
44. Рис.44. Шурф №3. Фрагменти давньоруської кераміки другої половини XII – першої половини XIII століття.
45. Рис.45. Шурф №3. Фрагменти горщиків XVII-XIX століття.
46. Рис.46. Шурф №3. Фрагменти тарілок та мисок XVIII-XIX століття.
47. Рис.47. Шурф №3. Фрагменти дзвоникоподібних келихів XVII- XVIII століття.
48. Рис.48. Шурф №3. Фрагменти скляних виробів: 122,127 – пляшки; 49,123,125 – слоїки; 131 – склянка; 140,145 – віконниці.
49. Рис.49. Шурф №3. Цвяхи.
50. Рис.50. Шурф №3. Залізні вироби: 4-5 – виделка; 6 – цвях; 2 – клямка.
51. Рис.51. Шурф №3. Нумізматичні знахідки: 171 – 1 копійка 1818 року; 172 – 1 копійка 1819 року; 173 – денга 1735 року; 174 – 15 копійок 1931 року; 175,176 – мідні шеляги доби правління Августа III Саса (1733–1763); 177-180 мідні соліди Яна II Казимира 1659-1668 років.
52. Рис.52. Шурф №3. Нумізматичні знахідки: 161 – грівеннік 1786 року; 162 – дєнга 1750 року; 164-167 - мідні гроші Станіслава Августа Потятовського 1760-1780-ті; 168 – 3 копійки 1912 року; 169 – мідна російська монета 1867 року; 170 – 1 копійка 1798 року.

53. Рис.53. Шурф №3. Індивідуальні знахідки: 155-157 – гудзики; 154 – фрагменти кольорового металу з рештками тканини.
54. Рис.54. Шурф №3. Індивідуальні знахідки: 152 – фрагмент золоченої тасьми; 153 – нитка з обмоткою золоченим (?) дротом; 158 – обручка.
55. Рис.55. Шурф №3. Окремі фрагменти тиньку з поліхромним розписом.
56. Рис.56. Вид на палац Орловських та споруди монастиря в Маліївцях. Малюнок невідомого автора 1826 року.
57. Рис.57. Фото комплексу Малієвецького монастиря 1890-1893 років. Знайдене Сергієм Копиловим, опубліковане Дмитром Бабюком.
58. Рис.58. Фото дзвіниці Малієвецького монастиря виконане на зламі XIX – поч. XX століття.
59. Рис.59. План печерної церкви Різдва Іоана Хрестителя.

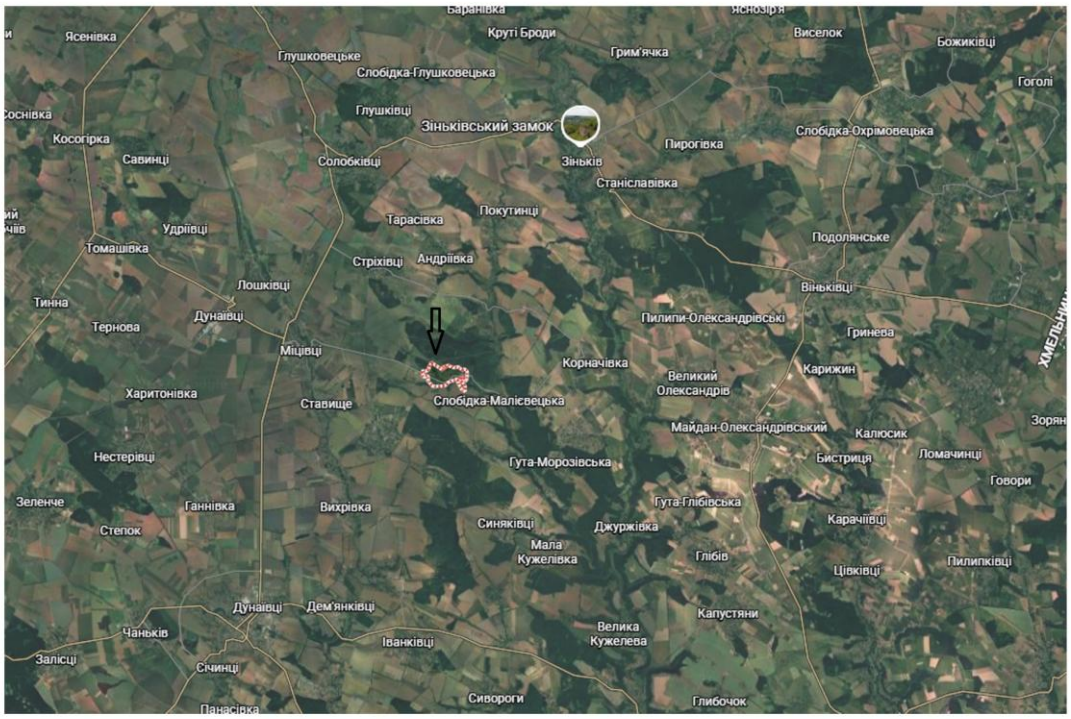

Рис.1. Село Маліївці на мапі google maps.

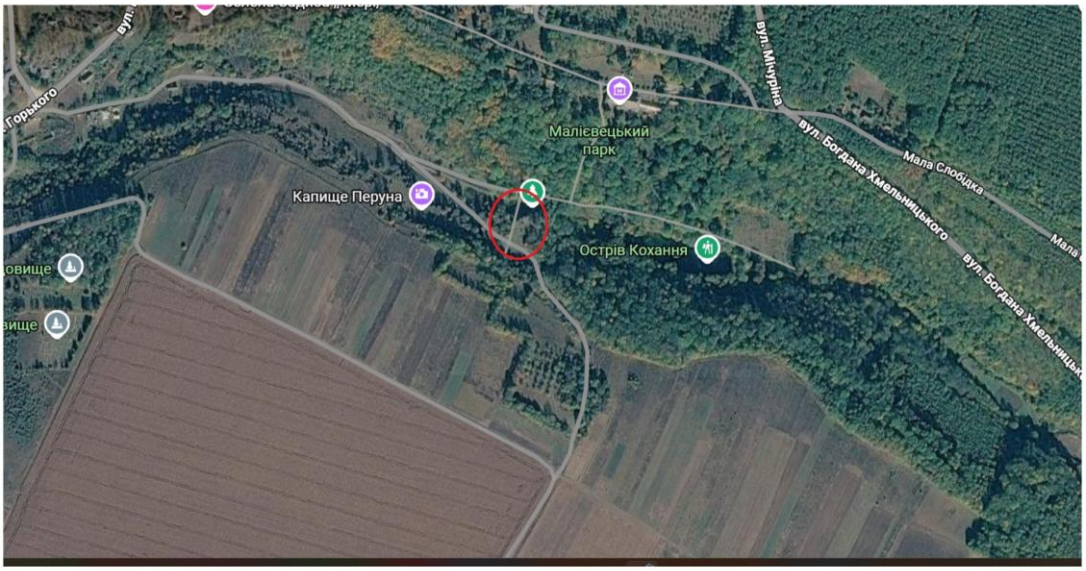

Рис.2. Територія досліджень на фрагменті мапи google maps (обведена червоним).

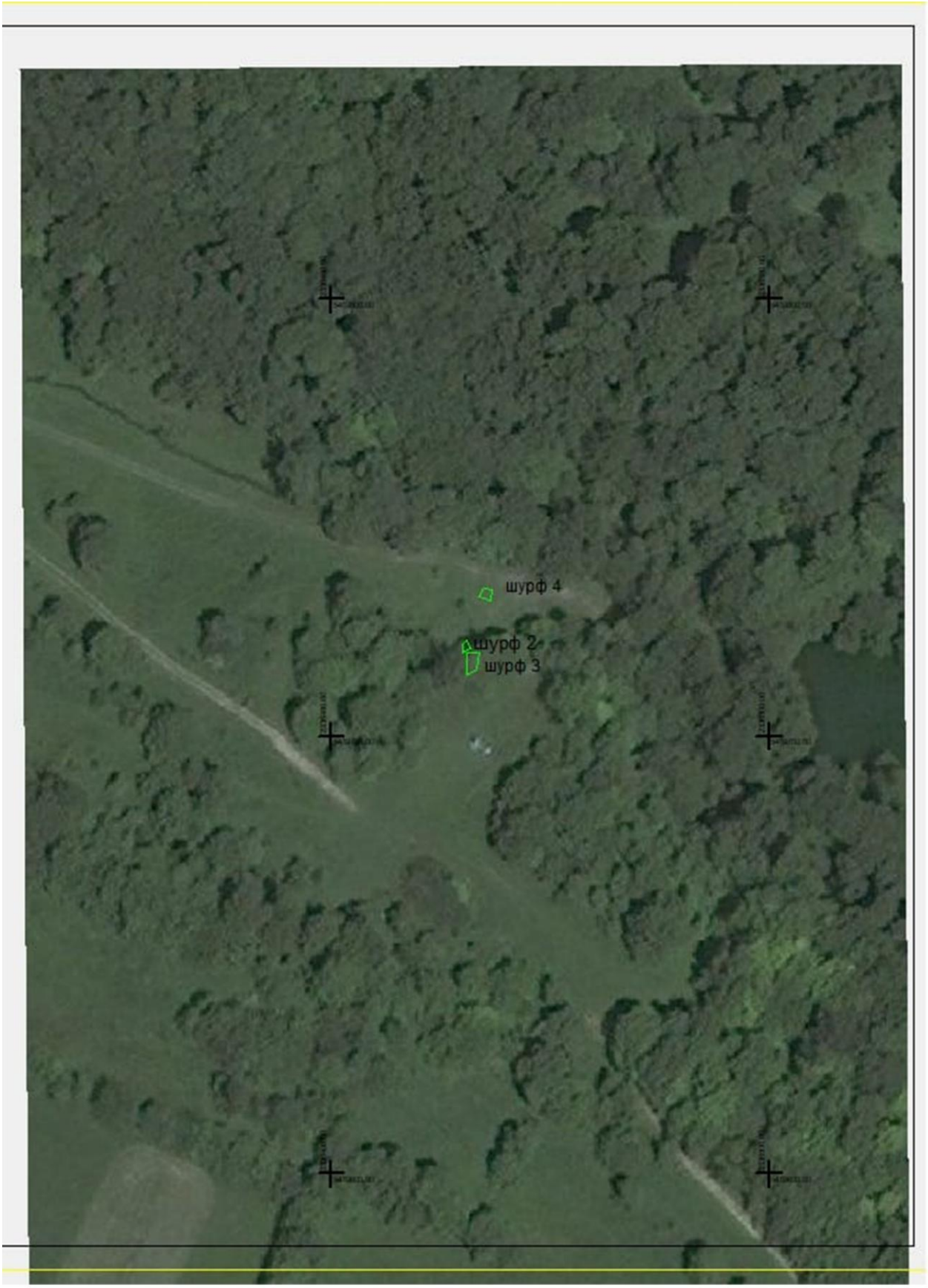

Рис.3. Топозйомка шурфів закладених на території Малієвецького монастиря на фрагменті ортофотоплану.

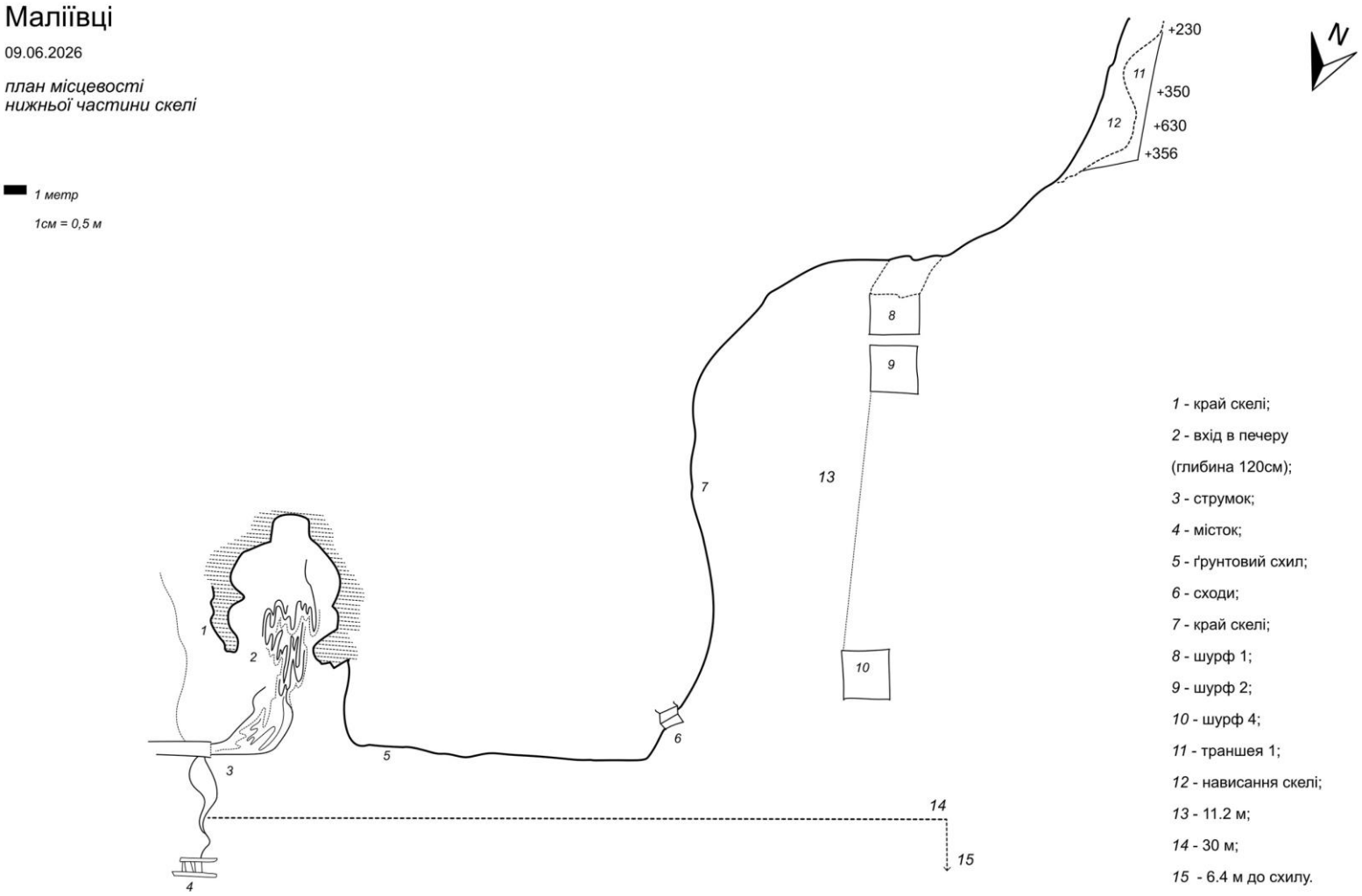

Рис.4. Напівінструментальний план території монастиря в долині, поблизу нижньої печери з розташуванням шурфів 1-2, 4 та траншеї 1.

Рис.5. Шурф №1. Вгорі – місце закладання шурфу. 2 – робочий момент досліджень.

Рис.6. Шурф №1. Фінальна фотофіксація.

Рис.7. Шурф №1. Західна сторона та заглиблення у північно-західному куті.

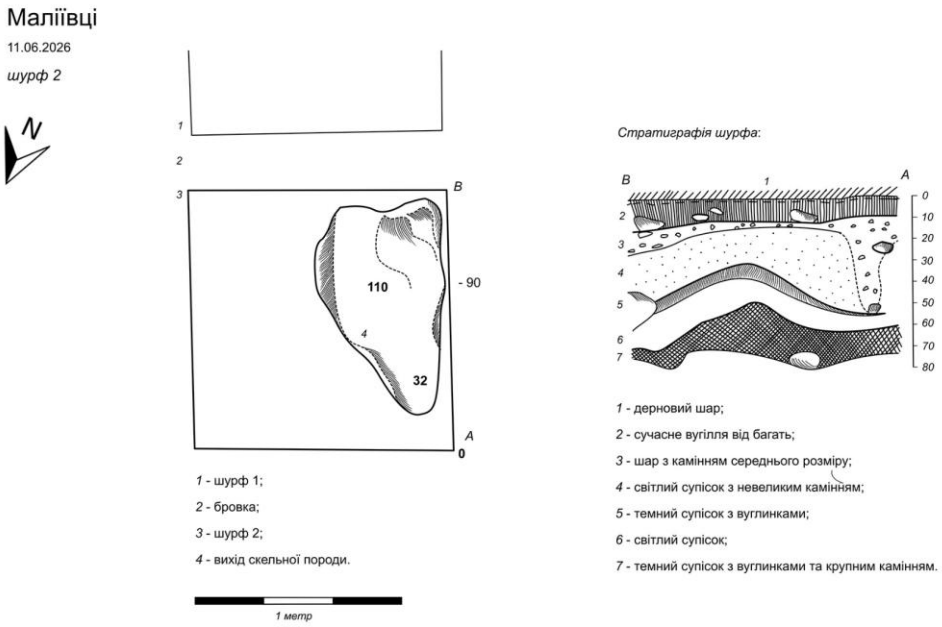

Рис.9. Шурф №2. Фото. План та стратиграфія західного борту.

Рис.10. Шурф №4. Фото.

Рис.11. Траншея №1. Місце закладення та робочий момент.

Рис.12. Траншея №1. Вид на південний та північний край.

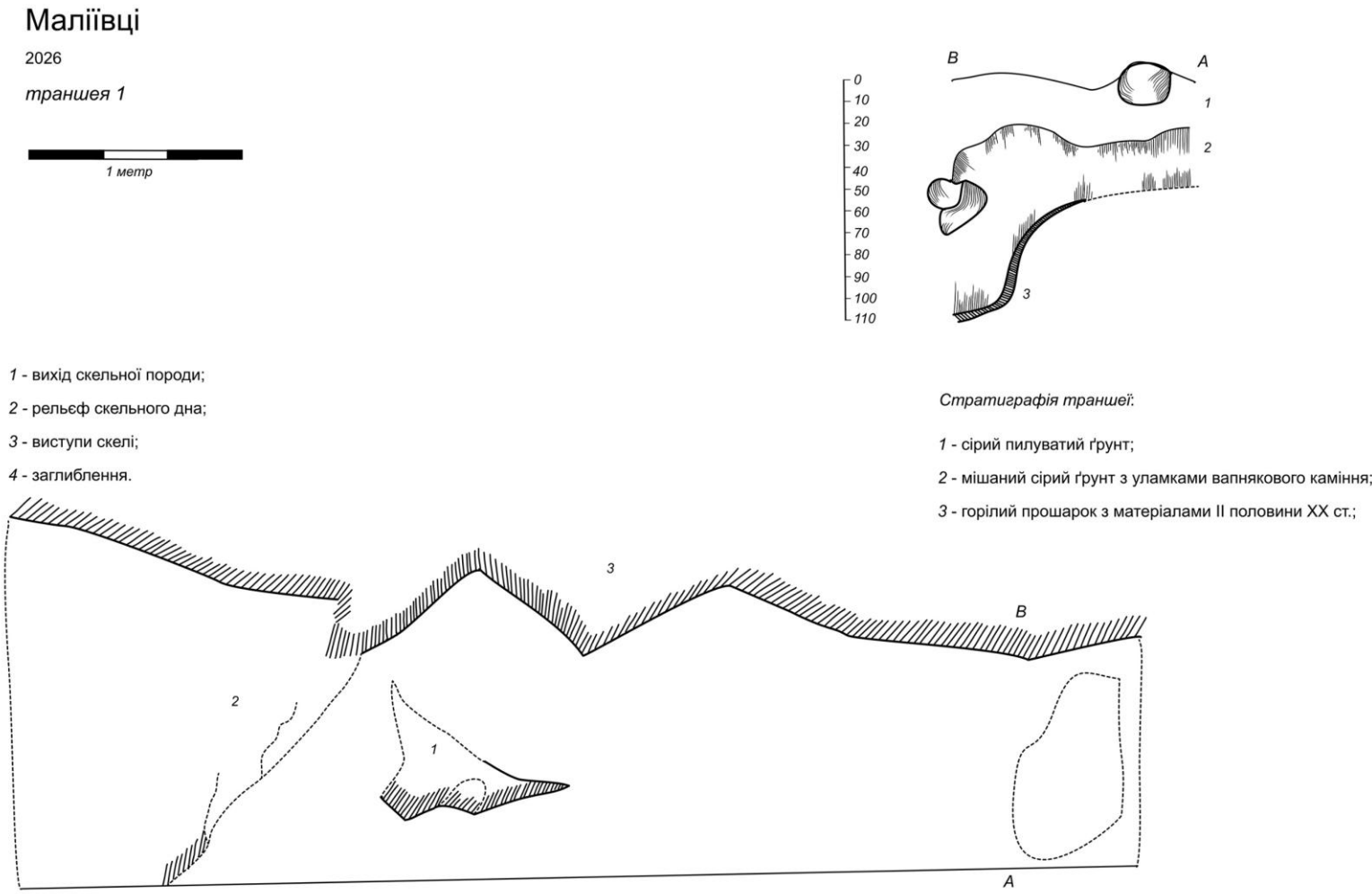

Рис.13. План траншеї №1 та стратиграфія південної стінки.

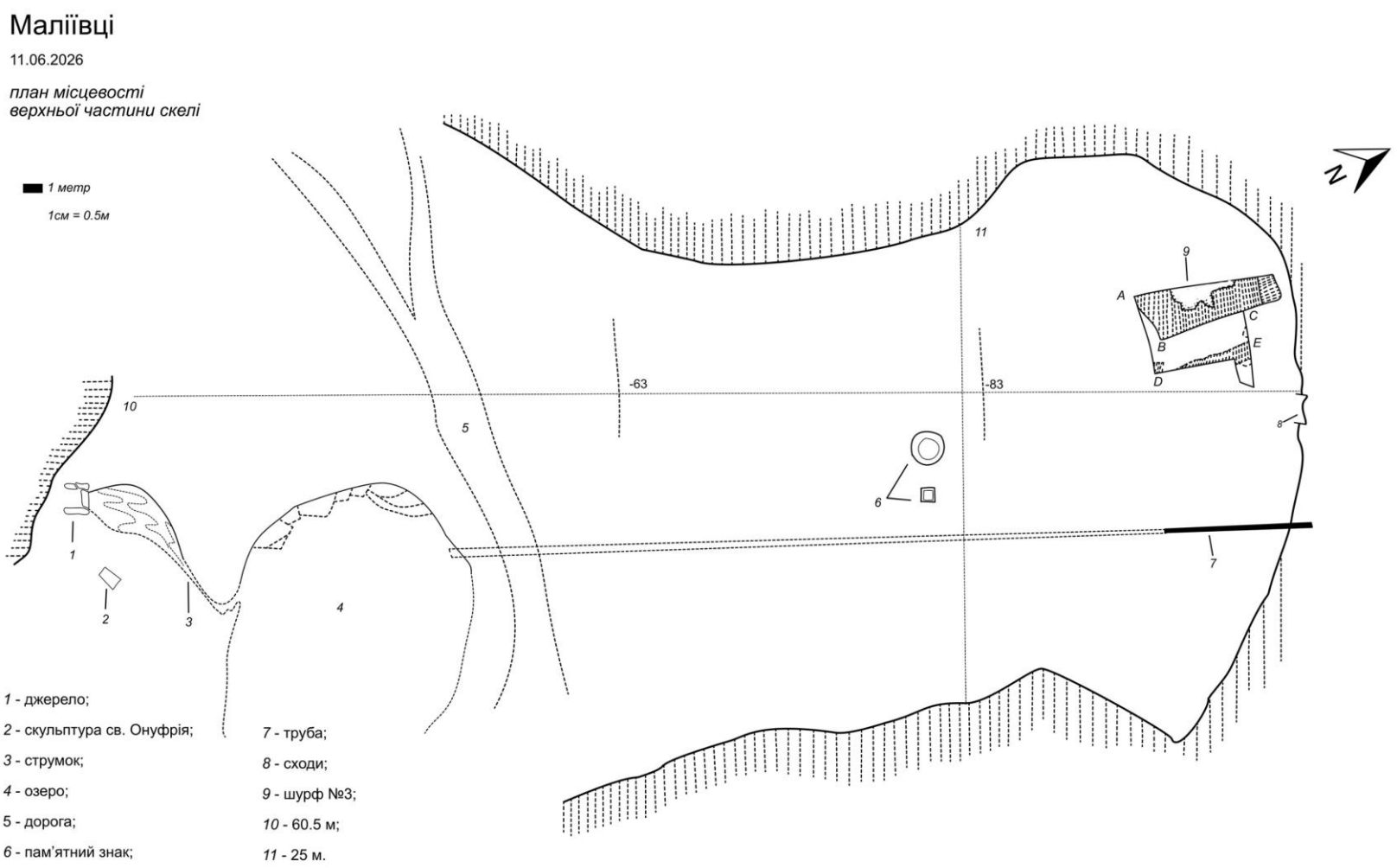

Рис.14. Напівінструментальний план території на вершині скелі з розташуванням шурфу 3.

Рис.15. Шурф №3. Початок робіт.

Рис.16. Шурф №3. Робочі моменти розкриття фундаментів.

Рис.17. Шурф №3. Вид із заходу до зняття контрольної бровки.

Рис.18. Шурф №3. Вид з півночі до зняття контрольної бровки.

Рис.19. Шурф №3. Вид зі сходу до зняття контрольної бровки.

Рис.20. Шурф №3. Після зняття зняття контрольної бровки.

Рис.21. Шурф №3. Поглиблення вздовж виявлених стін фундаментів дзвіниці. Робочі моменти.

Рис.22. Шурф №3. Дорізка у північному та східному напрямі.

Рис.23. Шурф №3. Північна стратиграфічна бровка.

Рис.24. Шурф №3. Виявлення фрагменту стіни невідомої споруди у східній бровці.

Рис.25. Шурф №3. Зачистка східної прирізки на материку та фрагменту нововиявленої стіни.

Рис.26. Шурф №3. Зачистка фрагменту нововиявленої стіни.

Рис.27. Шурф №3. Робочі моменти розкопу.

Рис.28. Шурф №3. Робочі моменти розкопу.

Рис.29. Шурф №3. Східна дорізка з метою простеження ширини стіни невідомої споруди.

Рис.30. Шурф №3. Зачистка стіни 2 після виконання східної дорізки.

Рис.31. Шурф №3. Мішаний грунт з тиньком над стіною невідомої споруди (2).

Рис.32. Шурф №3. Виявлення північного краю стіни дзвіниці т
а фрагменту огороджувального муру монастиря.

Рис.33. Шурф №3. Фрагмент огороджувального муру монастиря.

Рис.34. Фрагменти черепиці на скельній материковій породі у шурфі №3.

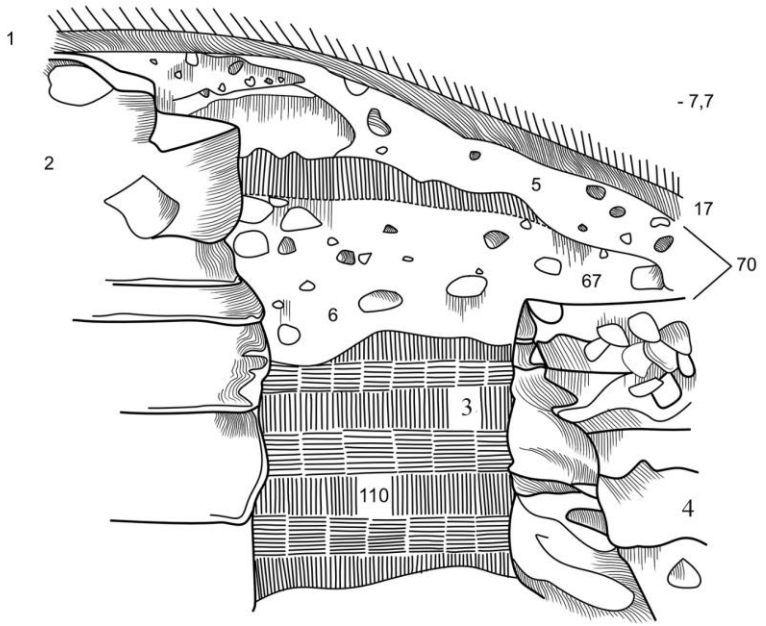
Рис.35. План шурфу №3 на фінальному етапі робіт.

Маліївці

16.06.2026

шурф 3

1 см = 0,2 м

1 - дерновий шар

2 - стіна фундаменту

3 - чорноземний мішаний шар

4 - стіна №2

5,6 - шар з фрагментами тиньку та фресок

Рис.36. Стратиграфія північної бровки шурфу №3.

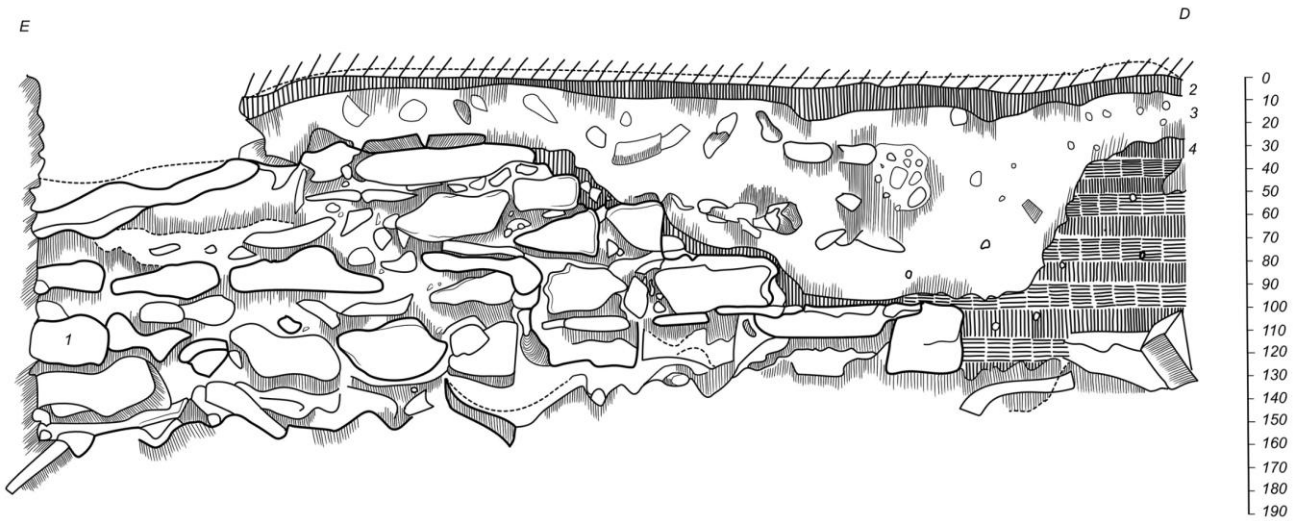
Маліївці

19.06.2026

шурф 3

стратиграфія східного борту

1 см = 0,2 м

1- стіна №2;
2 – дерновий шар;
3 – мішаний шар з тиньком;
4 – мішаний чорноземний шар.

Рис.37. Стратиграфія східного борту шурфу №3 (на плані E-D).

Маліївці

17.06.2026

шурф 3

1 см = 0,2 м

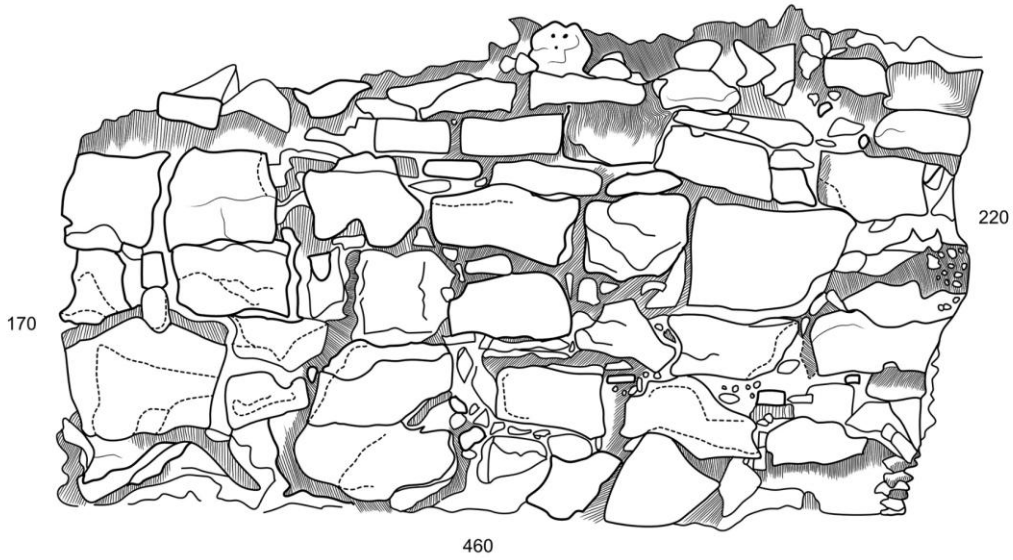

Рис.38. Фрагмент кладки муру дзвініці з орієнтацією Пн-Пд (на плані В-С).

Рис.39. Screenshot 3D-моделі шурфу №3 (вид згори) на початковому етапі досліджень.

Рис.40. Screenshot 3D-моделі шурфу №3 (вид згори) на фінальному етапі досліджень.

Рис.41. Аерофотозйомка шурфу №3 на фінальному етапі досліджень (виконала Anna Wolf).

Рис.42. Аерофотозйомка шурфу №3 на фінальному етапі досліджень (виконала Anna Wolf).

Рис.43. Шурф №3. Знахідки ранніх періодів:
118-119 – фрагменти кераміки раннього залізного віку;
– вістря стріли IV ст. до н.е.; 120 – фрагмент миски черняхівської культури;
200 – підвіска черняхівської культури.

Рис.44. Шурф №3. Фрагменти давньоруської кераміки другої половини XII – першої половини XIII століття.

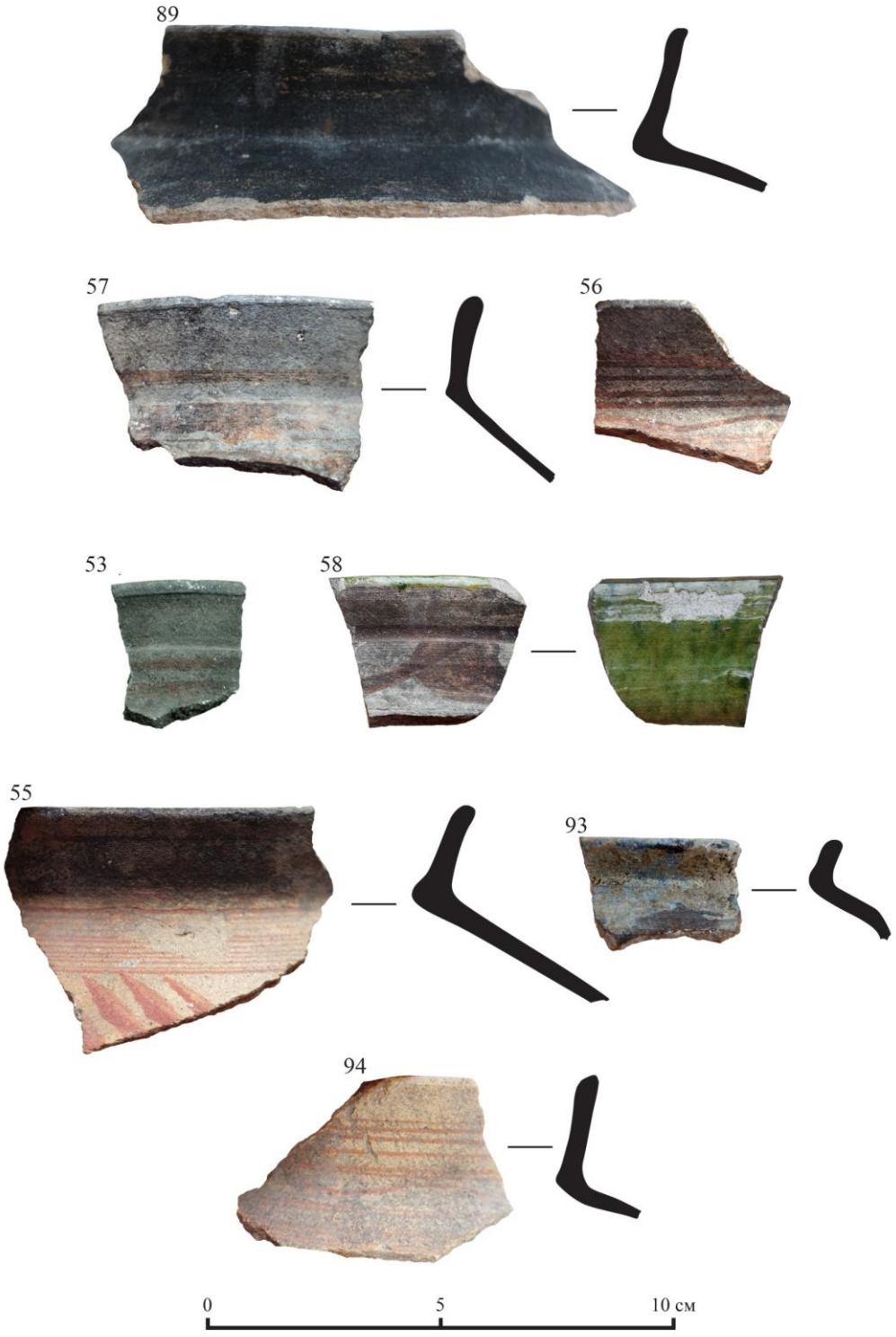

Рис.45. Шурф №3. Фрагменти горщиків XVII-XIX століття.

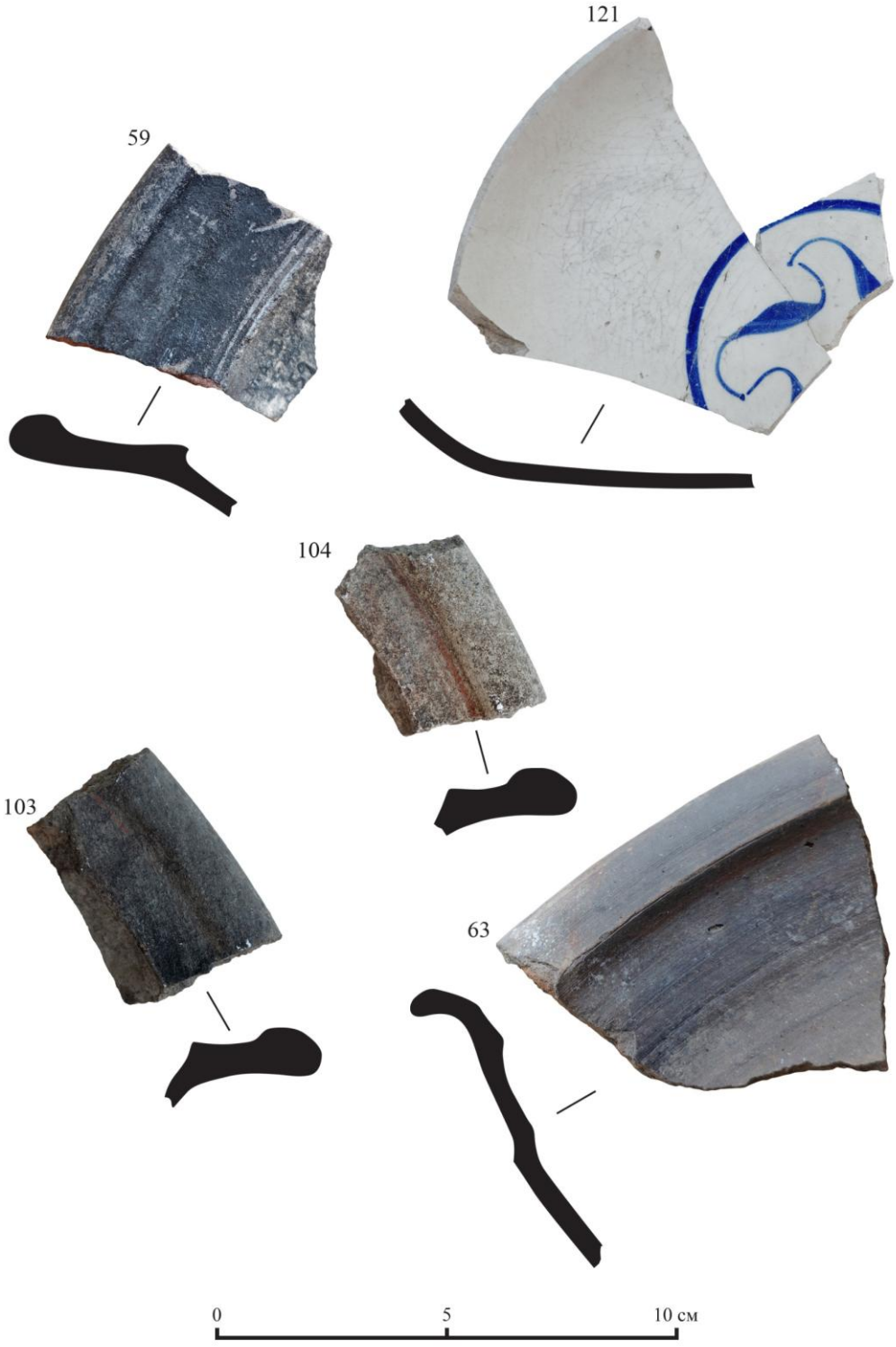

Рис.46. Шурф №3. Фрагменти тарілок та мисок XVIII-XIX століття.

Рис..47. Шурф №3. Фрагменти дзвоникоподібних келихів XVII- XVIII століття.

Рис.48. Шурф №3. Фрагменти скляних виробів: 122,127 – пляшки;
49,123,125 – слоїки; 131 – склянка; 140,145 – віконниці.

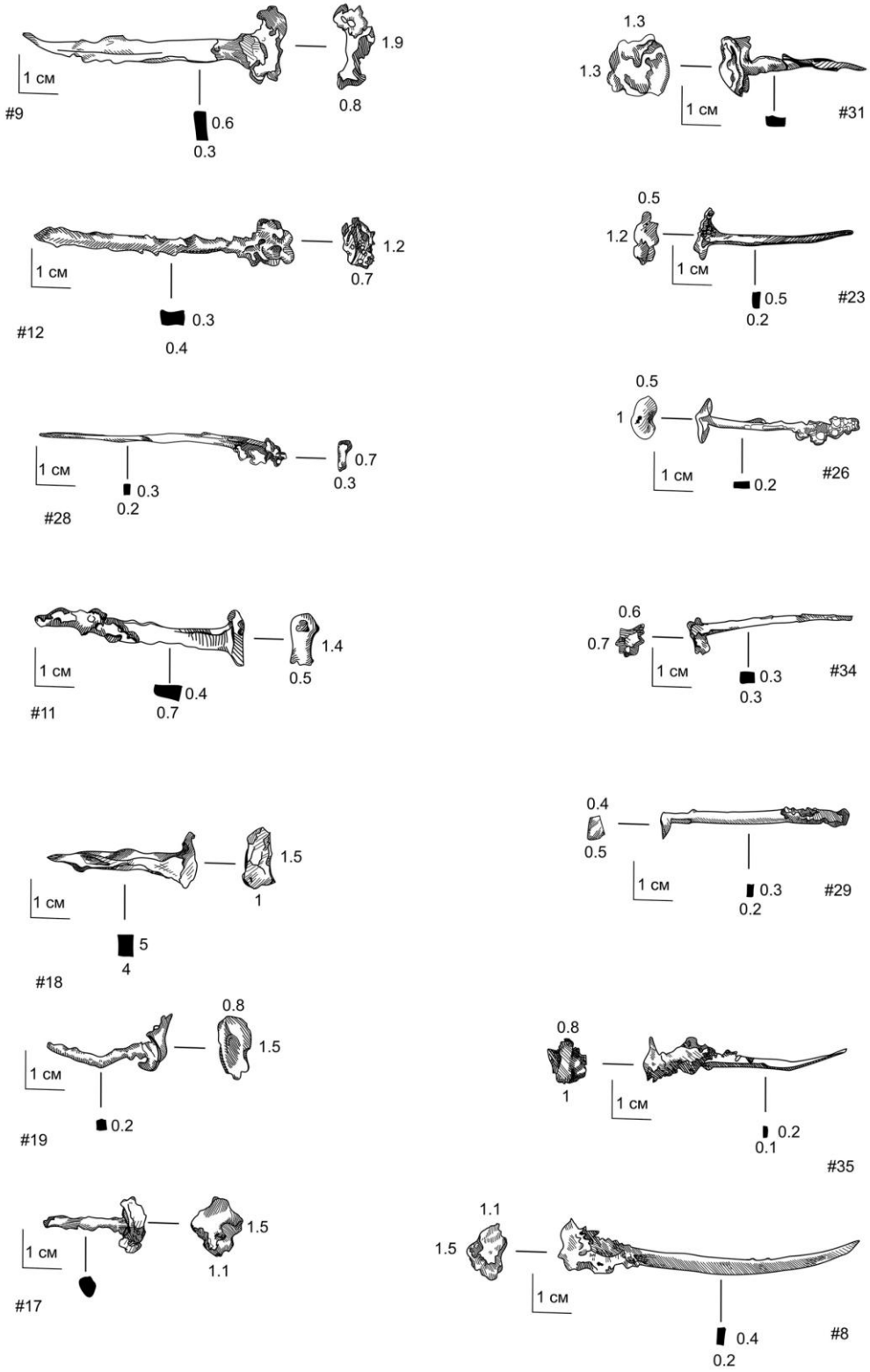

Рис.49. Шурф №3. Цвяхи.

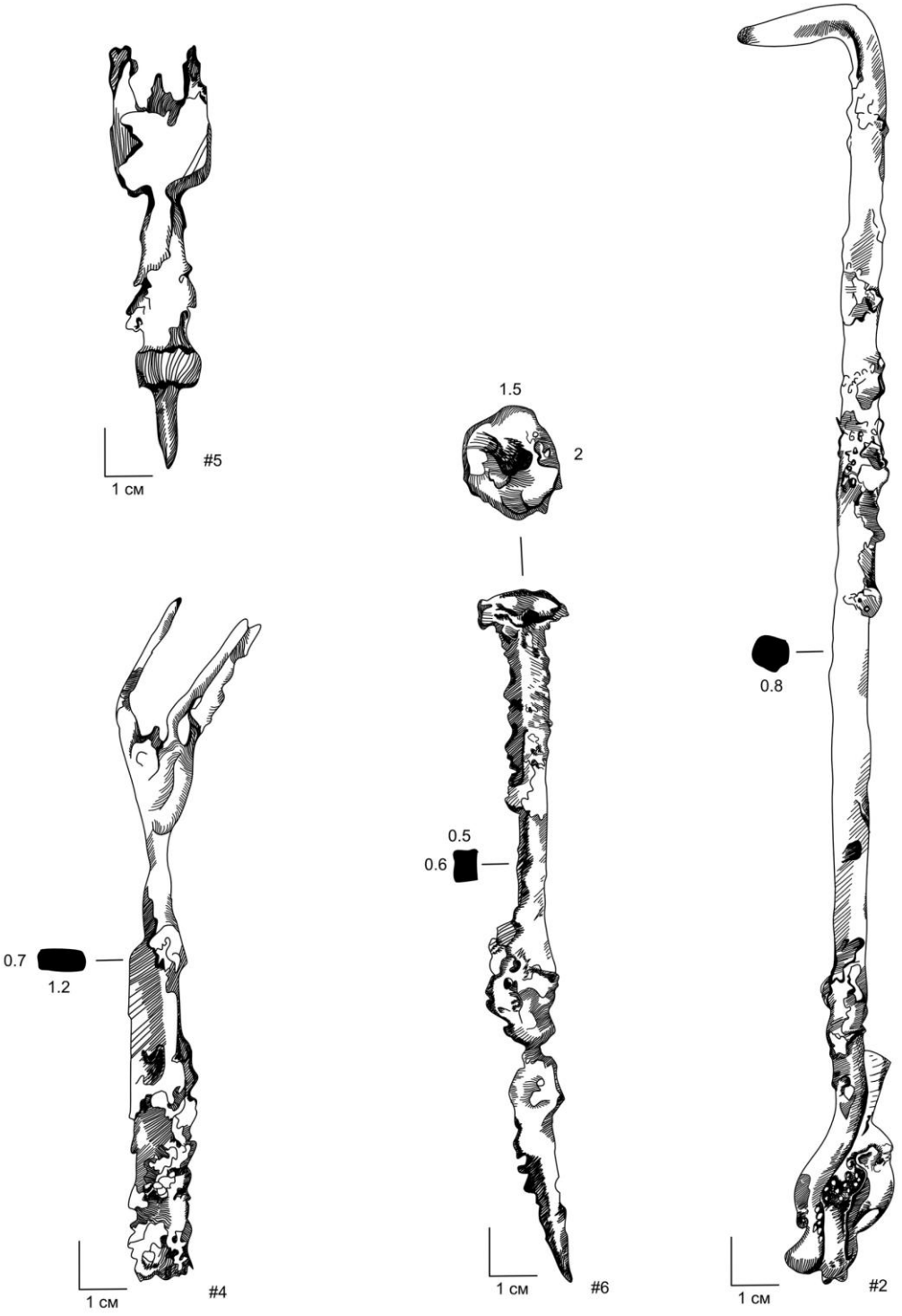

Рис.50. Шурф №3. Залізні вироби: 4-5 – виделка; 6 – цвях; 2 – клямка.

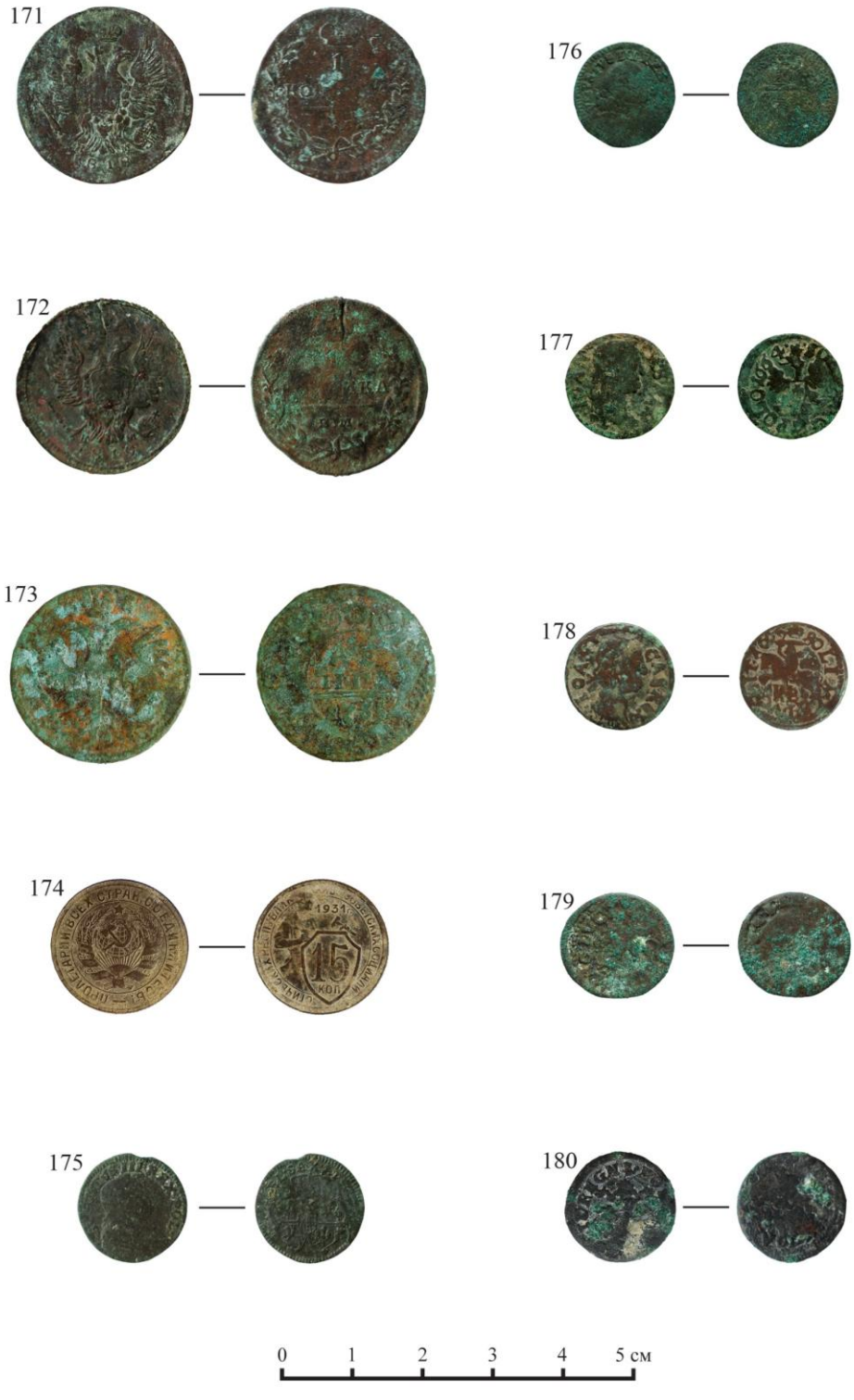

Рис.51. Шурф №3. Нумізматичні знахідки: 171 – 1 копійка 1818 року;
172 – 1 копійка 1819 року; 173 – денга 1735 року; 174 – 15 копійок 1931 року;
--175,176 – мідні шеляги доби правління Августа III Саса (1733–1763);
177-180 мідні соліди Яна II Казимира 1659-1668 років.

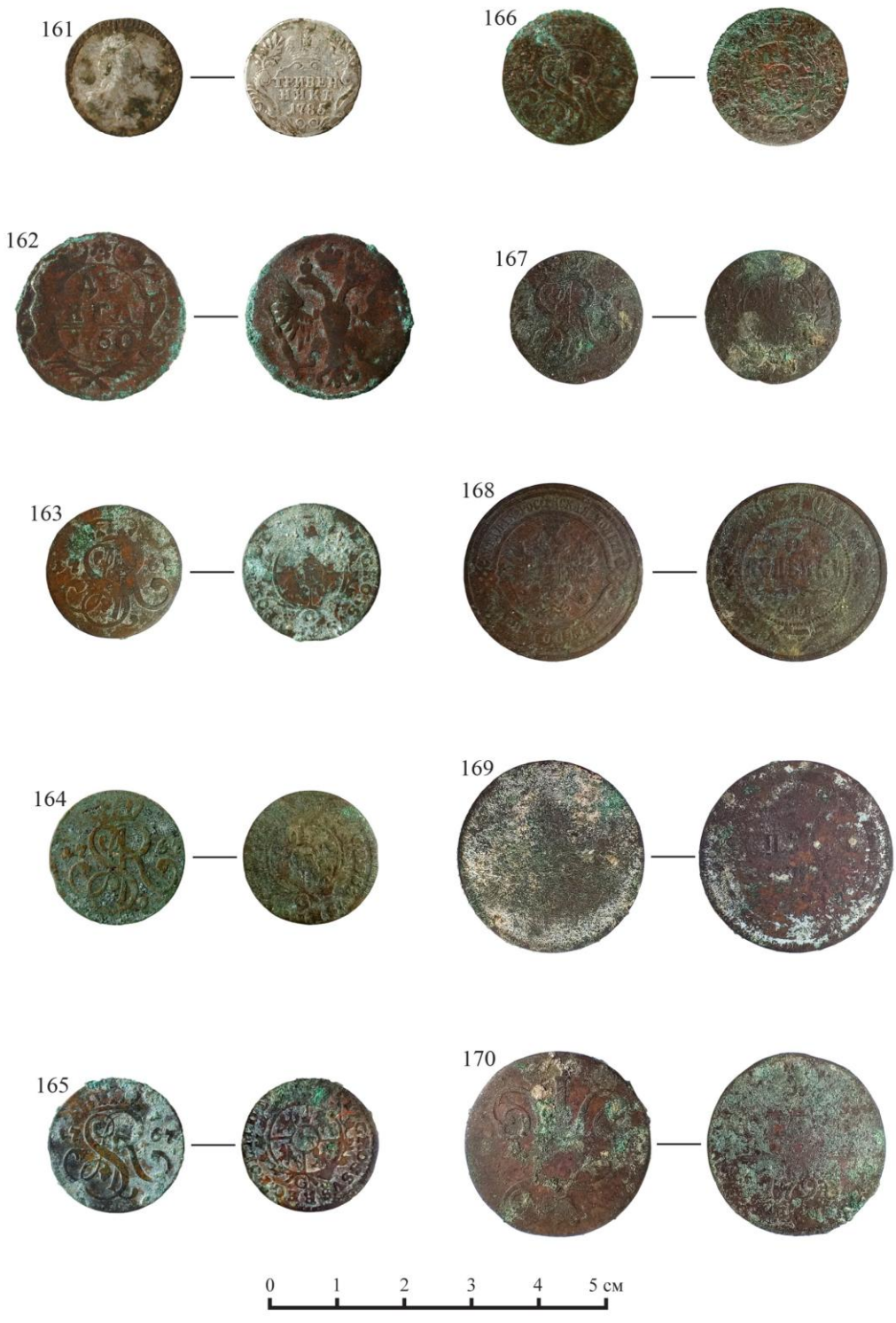

Рис.52. Шурф №3. Нумізматичні знахідки: 161 – гривеннік 1786 року; 162 – дєнга 1750 року;
164-167 - мідні гроші Станіслава Августа Потятовського 1760-1780-ті;
168 – 3 копійки 1912 року; 169 – мідна російська монета 1867 року; 170 – 1 копійка 1798 року.

Рис.53. Шурф №3. Індивідуальні знахідки: 155-157 – гудзики;
154 – фрагменти кольорового металу з рештками тканини.

Рис.54. Шурф №3. Індивідуальні знахідки: 152 – фрагмент золоченої тасьми; 1
53 – нитка з обмоткою золоченим (?) дротом; 158 – обручка.

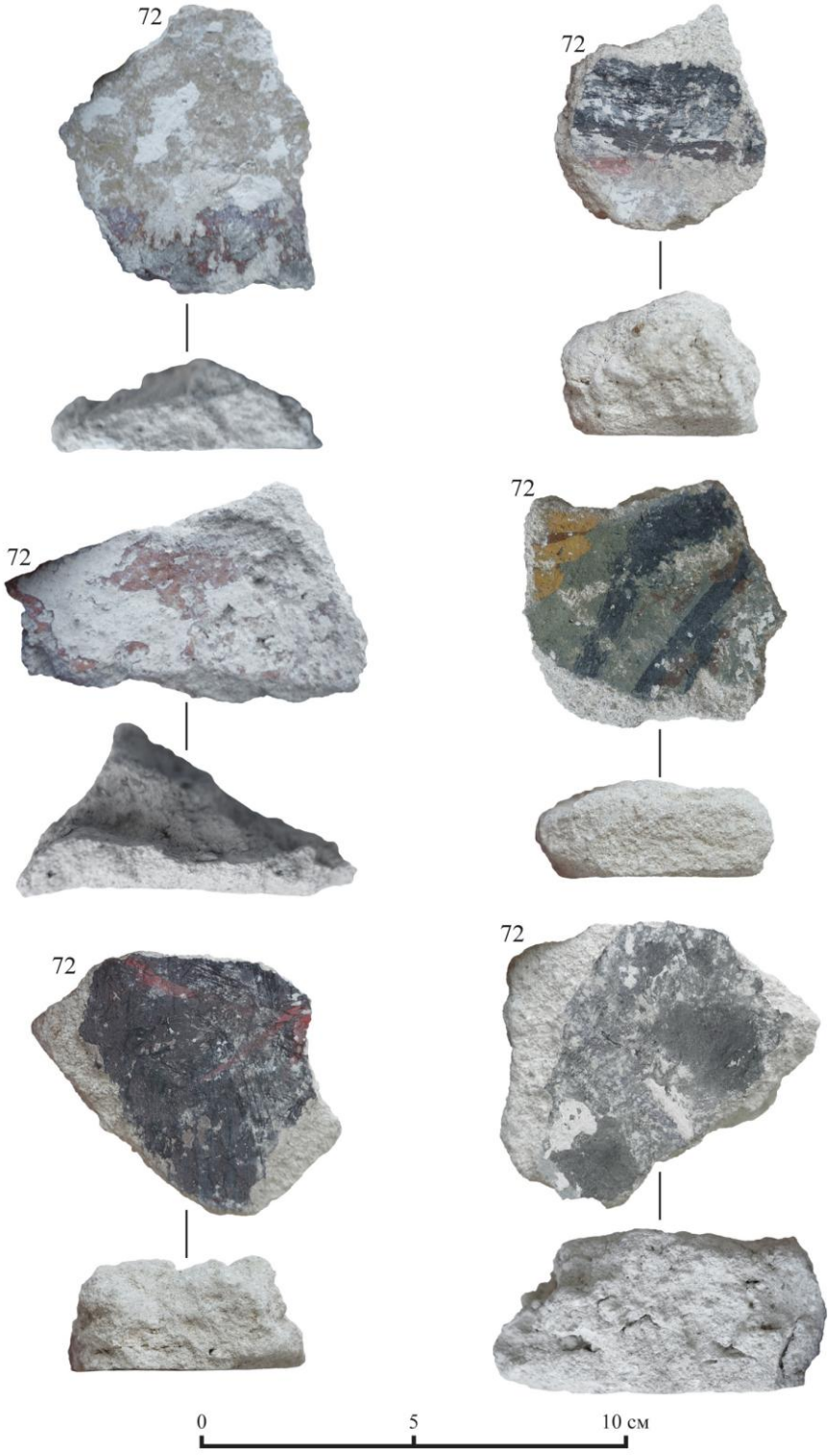

Рис.55. Шурф №3. Окремі фрагменти тиньку з поліхромним розписом.

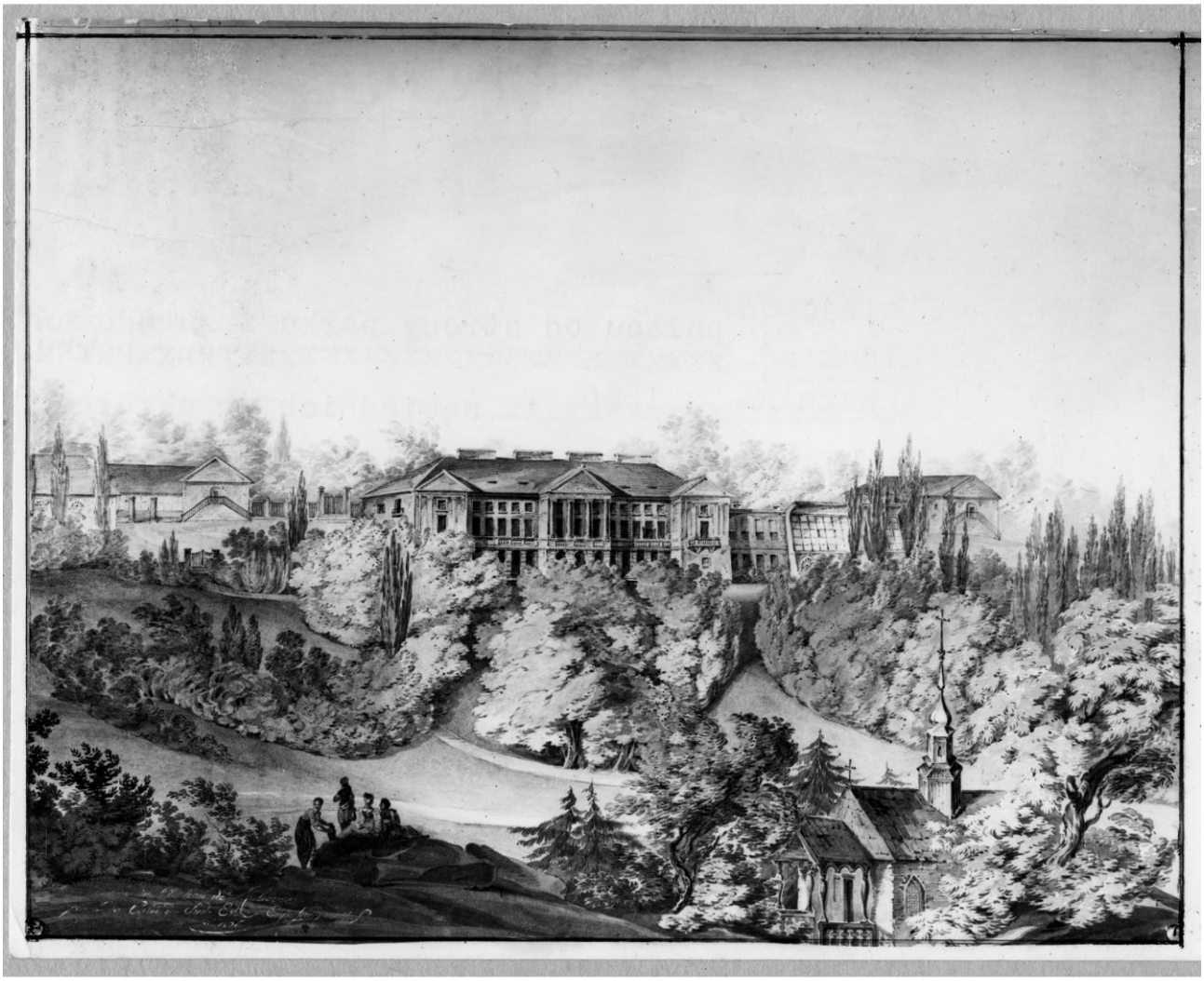

Рис.56. Вид на палац Орловських та споруди монастиря в Маліївцях.
Малюнок невідомого автора 1826 року.

Рис.57. Фото комплексу Малієвецького монастиря 1890-1893 років.
Знайдене Сергієм Копиловим, опубліковане Дмитром Бабюком.

Рис.58. Фото дзвіниці Малієвецького монастиря виконане на зламі XIX – поч. XX століття.

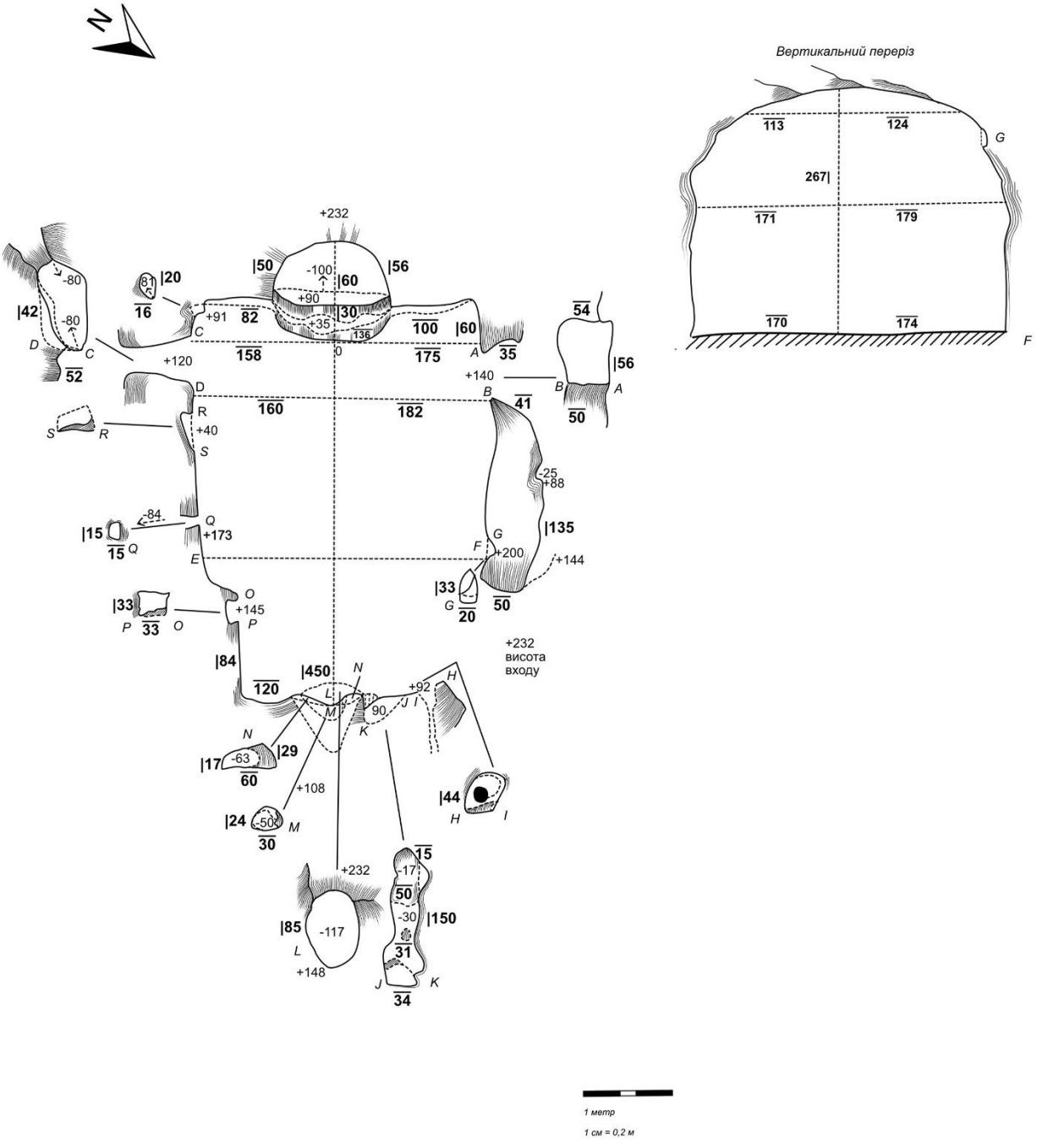

Рис.59. План печерної церкви Різдва Іоана Хрестителя.

Додаток І

Інвентарний опис знахідок з досліджень монастиря в с. Маліївці у 2026 році.

№	Назва знахідки	Місце виявлення	Форма, особливості	Матеріал, техніка	Розмір (см)	Датування	Примітки
1	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, 0,15-0,2	Аверс – вензель На аверсі викарбувано латинськими літерами "SAR", ініціали короля Станіслава Августа та рік виготовлення. На реверсі герб Речі Посполитої і напис: «GROSS».	Кольоровий метал	Діаметр - 2,0 Вага 3,6 г	1768	
2	Клямка	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3	Залізна, кована,з одного боку округла петля до якої кріпиться кований штир для кріплення у дереві.З іншої сторони гачок.	Залізо,ковка	Довжина-25,5 см, Ширина прута-0,7 см	XVIII-XIX ст.	
3	Залізний костиль ?	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,6-0,8.заглиблення біля відрізку стіни А-В	Залізна, кована,на одному краї звуження, інший край загнутий.По середині потовщення.Прямокутний в перерізі	Залізо,ковка	Довжина-10,3 см, Розміри посередині-1,1х0,9 см	XVIII-XIX ст.	

4	Виделка	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,53.заглиблення біля відрізку стіни А-В	Залізна, лита чотирьохзуба.Ручка суцільна,прямокутна в перерізі.	Залізо,лиття	Довжина-14 см, Ручка в перерізі-1,2х0,6	XX ст.	
5	Виделка	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,5-0,8	Залізна, лита,(кована ?) трьозуба.Ручка ймовірно дерев'на ,зберігся штир для з’єднання з ручкою	Залізо,ковка(лиття ?)	Довжина- 9 см, Ширина робочої частини-2 Ручка в перерізі-1,2х0,6	XX ст.	
6	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,5 Західна сторона	Залізний,кований,шляпка округла,в перерізі прямокутний	Залізо,ковка	Довжина-13,4 см, Розміри шляпки-1,75х1,7 Розміри стрижня-0,5х0,6	XVIII - I пол.XIX ст.	
7	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,5 Західна сторона	Залізний,(литий?),шляпка округла,стрижень прямокутний	Залізо,(лиття?)	Довжина-7,7 см, Діаметер шляпки-1Розміри стрижня-0,4х0,4	XX ст.	
8	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,шляпка пласка,вузька,переріз стрижня прямокутний.Ближче до жала вигнутий	Залізо,ковка	Довжина-7,8 см, ширина шляпки-1,4х0,6 Розміри стрижня-0,5х0,23	XVII-I пол.XIX ст.	
9	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3	Залізний,кований,шляпка пласка,вузька,переріз стрижня прямокутни	Залізо,ковка	Довжина-7 Розміри шляпки-1,8х0,45 Розміри стрижня-0,5х0,3	XVII-I пол.XIX ст.	

		Заглиблення біля стіни А-В	й.Ближче до жала вигнутий				
10	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,деформовани,шляпка пласка,вузька,переріз стрижня прямокутний.Ближче до жала вигнутий	Залізо,ковка	Довжина-6 Розміри шляпки-1,1х0,5 Розміри стрижня-0,5х0,3	XVII-I пол.XIX ст.	
11	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,деформовани,шляпка пласка,вузька,переріз стрижня прямокутний.Ближче до жала вигнутий	Залізо,ковка	Довжина-5,4 Розміри шляпки-1,3х0,5 Розміри стрижня-0,5х0,4 Вага-6г.	XVII-XVIII ст.	
12	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 розкриття	Залізний,кований,деформований, шляпка корозована,вузька,переріз стрижня прямокутний.	Залізо,ковка	Довжина-6,2 Розміри Вага-3,3г.	XVII-XVIII ст.	
13	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,5-0,8	Залізний,кований,деформований, шляпка пласка,вузька,переріз стрижня прямокутний.Ближче до жала вигнутий	Залізо,ковка	Довжина-4,5 Розміри шляпки-1,3х0,6 Вага-3,6г.	XVII-XVIII ст.	
14	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,5-0,8	Залізний,кований,деформований, шляпка пласка,вузька,переріз	Залізо,ковка	Довжина-4,8 Вага-2,7г.	XVII-XVIII ст.	

			стрижня прямокутний.				
15	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,деформований, шляпка пласка,вузька,переріз стрижня прямокутний.	Залізо,ковка	Довжина-4,1 Вага-6г.	XVII-XVIII ст.	
16	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,поламаний,шляпка підквадратний,вузька,переріз стрижня прямокутний.	Залізо,ковка	Довжина-1,2 Вага-9,3г.	XVII-XVIII ст.	
17	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,05-0,8 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,поламаний,шляпка підквадратна,вузька,переріз стрижня прямокутний.	Залізо,ковка	Довжина-2,4 Розміри шляпки-1,2х1,1Вага-1,8г.	XVII-XVIII ст.	
18	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,шляпка прямокутна,вузька,переріз стрижня прямокутний.	Залізо,ковка	Довжина-3,9 Розміри шляпки-1,4х0,9Вага-5,9г.	XVII-XVIII ст.	
19	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 розкриття	Залізний,кований,шляпка овальна деформована,,переріз стрижня прямокутний.	Залізо,ковка	Довжина-2,6 Переріз стрижня 0,25х0,2 Вага-1,3	XVII-XVIII ст.	
20	Цвях	Маліївці-2026, Шурф	Залізний,кований,шляпка овальна	Залізо,ковка	Довжина-3,2Вага-2,3	XVII-XVIII ст.	

		№3, гл. 0,5-0,8 розкриття	деформована,,переріз стрижня,сильно проржавілий.				
21	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 розкриття	Залізний,кований,шляпка деформована,вістря загнуте,переріз стрижня прямокутний,мініатюрний.	Залізо,ковка	Довжина-3,9 Переріз стрижня 0,2х0,22 Вага-1,3	XVII-XVIII ст.	
22	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 розкриття	Залізний,кований,шляпка втрачена,стрижень плаский ,переріз,мініатюрний.	Залізо,ковка	Довжина-3,1	XVII-XVIII ст.	
23	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 розкриття	Залізний,кований,шляпка ,овальна вузька,стрижень плаский.	Залізо,ковка	Довжина-3,9 Ширина шляпки-1,2 Вага-1,3	XVII-XVIII ст.	
24	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,5-0,8 розкриття	Залізний,кований,шляпка ,овальна вузька,стрижень плаский.	Залізо,ковка	Довжина-3,7 Вага-1,2	XVII-XVIII ст.	
25	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,шляпка ,овальна вузька,стрижень плаский,вигнутий.	Залізо,ковка	Довжина-4,5 Розміри шляпки-0,8х0,32	XVII-XVIII ст.	
26	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблен	Залізний,кований,шляпка ,овальна вузька,стрижень прямокутний в перерізі.	Залізо,ковка	Довжина-4 Розміри шляпки-1х0,5 Вага-1,7	XVII-XVIII ст.	

		ня біля стіни А-В					
27	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,деформована ,стрижень плаский.	Залізо,ковка	Довжина-4,7 Вага-2	XVII-XVIII ст.	
28	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,5-0,8	Залізний,кований,шляпка ,овальна вузька,стрижень плаский.	Залізо,ковка	Довжина-6,2 Вага-1,5	XVII-XVIII ст.	
29	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3	Залізний,кований,шляпка ,г подібна загнута на бік ,стрижень прямокутний в перерізі.	Залізо,ковка	Довжина-4,6 Довжина шляпки-0,5 Вага-1,4	XVII-XVIII ст.	
30	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3	Залізний,кований,шляпка ,г подібна загнута на бік ,стрижень в перерізі прямокутний,ближче до жала плаский	Залізо,ковка	Довжина-3,4 Довжина шляпки-0,6 Вага-1,2	XVII-XVIII ст.	
31	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,9-1,2 Відрізок стіни А-В	Залізний,кований,шляпка підквадратна,деформована,стрижень в перерізі прямокутний,заржавілий	Залізо,ковка	Довжина-3,2 розміри шляпки-1,3х1,3 Вага-2,4	XVII-XVIII ст.	
32	Цвях	Маліївці-2026, Шурф	Залізний,кований,шляпка овальна деформова	Залізо,ковка	Довжина-2,8 довжина шляпки-1,3 Вага-1	XVII-XVIII ст.	

		№3, гл. 0,5-0,8	на,,стрижень в перерізі прямокутний,,ближче до жала плаский				
33	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,5-0,8	Залізний,кований,шляпка овальна,вузька,зігнута ,стрижень плаский,частина з жалом відламана	Залізо,ковка	Довжина-2,5 довжина шляпки-1	XVII-XVIII ст.	
34	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,5 Західна сторона шурфа	Залізний,кований,шляпка г подібна завалена на бік,стрижень плаский	Залізо,ковка	Довжина-3,5 Довжина шляпки-0,6 Вага-0,8	XVII-XVIII ст.	
35	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 розкриття	Залізний,кований,шляпка відсутня ,стрижень плаский	Залізо,ковка	Довжина-4,5	XVII-XVIII ст.	
36	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 розкриття	Залізний,кований,шляпка овальна,деформована ,стрижень в перерізі прямокутний,жало відсутнє.	Залізо,ковка	Довжина-2,2 Розміри шляпки-1,1х1	XVII-XVIII ст.	
37	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 розкриття	Залізний,кований,шляпка овальна,деформована ,стрижень в перерізі прямокутний,ближче до жала випуклий,ж	Залізо,ковка	Довжина-2,5 Розміри шляпки-1,3х0,5	XVII-XVIII ст.	

			ало відсутнє.				
38	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,5 Західна сторона шурфа	Залізний,кований,шляпка овальна,деформована,стрижень в перерізі,погнутий прямокутний,плаский	Залізо,ковка	Довжина-4 Розміри шляпки-1,3х0,6 Вага-1,5	XVII-XVIII ст.	
39	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,шляпка г подібна,деформована,стрижень в перерізі випуклий,ближче до жала пласкиц ,жало відсутнє	Залізо,ковка	Довжина-2,7 Довжина шляпки-0,8	XVII-XVIII ст.	
40	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 розкриття	Залізний,кований,шляпка відсутня,стрижень прямокутний вигнутий	Залізо,ковка	Довжина-3,7	XVII-XVIII ст.	
41	Цвях	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Залізний,кований,шляпка рохклепана, стрижень погнутий,жало відколоте	Залізо,ковка	-	XVII-XVIII ст.	
42	Фрагмент обробленого оолітового каменю	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-0,3 Заглиблення біля стіни А-В	Форма брусова,цегловидібна,з трапецієподібним розширенням до низу	Камінь,обробка	14,5(верх),15(низ),Висота 5	XVIII	
43	Фрагменти віконниць 141 шт	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,2-1	Усі прямокутні, пласкі з бульбашками повітря,	Гутне скло	141 штука	XVIII-XIX	

		,4 Заглиблення біля стіни А-В	вкриті патиною. Є зелені, є прозорі.				
44	Фрагменти віконниць 3 шт	Маліївці-2026, Шурф №3, заглиблення біля відрізку ВС глибина 0,2-1	Усі прямокутні, пласкі,пласкі з бульбашками повітря покриті патиною. Є зелені, є прозорі.	Гутне скло	3 фрагменти	XVIII-XIX	
45	Фрагмент віконниць 1шт	Маліївці-2026, Шурф №3, Заглиблення біля стіни А-В глибина 0,2-0,3	Прямокутний,плаский з бульбашками повітря покритий патиною.краї заокруглені.	Гутне скло	1 фрагмент розміри-3,1х2,6 Товщина-0,3	XVIII-XIX	
46	Фрагмент віконниць 1шт	Маліївці-2026, Шурф №3, Заглиблення біля стіни А-В глибина 0,2-0,3	прямокутний,плаский з бульбашками повітря покритий патиною.краї заокруглені.	Гутне скло	1 фрагмент розміри-6,5х3,9 Товщина-0,2	XVIII-XIX	
47	Нижня частина дзвоноподібного келиха	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.1,4	Темно-зелений, вкритий чорною патиною. Дискова підставка на денці від склодувної трубки	Гутне скло	Діаметр – 4,5	XVII-перша половина XVIII	
48	Нижня частина дзвоноподібного келиха	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.1,4	Зелене, вкритий чорною патиною. Дискова підставка на денці від склодувної трубки	Гутне скло	Діаметр – 4,1, Висота – 2,9	XVII-перша половина XVIII	

49	Ф-т подвійної скляниці	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.0,6-0,8, заглиблення біля стіни АВ	Зелене, вкрите патиною. Воронкоподібне. Вінця (краї денця) плавно відігнуті назовні.	Гутне скло	2 ф-ти, Діаметр – 10-12	XVII-перша половина XVIII	
50	Ф-т подвійної скляниці	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.0,2-0,3 заглиблення біля стіни АВ	Чорне, патиноване. Воронкоподібне. Вінця (краї денця) плавно відігнуті назовні.	Гутне скло	2 ф-ти, Діаметр – 10-12	XVII-перша половина XVIII	
51	Ф-т подвійної скляниці	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.0,6-0,8, заглиблення біля стіни АВ	Зелене, вкрите патиною. Воронкоподібне. Вінця (краї денця) плавно відігнуті назовні.	Гутне скло	2 ф-ти, Діаметр – 10-12	XVII-перша половина XVIII	
52	Ф-т подвійної скляниці	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.0,6-0,8, заглиблення біля стіни АВ	Зелене, вкрите патиною. Воронкоподібне. Вінця (краї денця) плавно відігнуті назовні.	Гутне скло	2 ф-ти, Діаметр – 8-10	XVII-перша половина XVIII	
53	Ф-т денця	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.0,6-0,8, заглиблення біля стіни АВ	Вкрите патиною. Стінки плавно з’єднані з денцем.	Гутне скло	3 ф-ти, Діаметр – 12-14	XVII-перша половина XVIII	
54	Нижня частина посудини	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.0,6-0,8, заглиблен	Вкрите патиною. Плавний перехід до денця чи	Гутне скло	3 ф-ти, Діаметр – 12-14	XVII-перша половина XVIII	

		ня біля стіни АВ	плечової частини.				
55	Ф-ти верхньої частини горщика.	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.1,4, заглиблення біля стіни ВС	Черепок бежевий, орнаментований опискою. Вінце пряме, вертикальне, незначно відігнуте назовні. Є плями кіптяви.	Глина, пісок, гончарний круг, випал, описка.	Висота вінця – 2,2, Діаметр 12-13 2 фрагменти	XVIII - XIX ст.	
56	Ф-т верхньої частини горщика.	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.0,2-0,5 заглиблення біля західного боку стіни стіни	Черепок бежевий, орнаментований опискою. Вінце пряме, вертикальне, незначно відігнуте назовні. Є плями кіптяви.	Глина, пісок, гончарний круг, випал, описка.	Висота вінця – 2,3 Діаметр 12-14	XVIII - XIX ст.	
57	Ф-т верхньої частини горщика.	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.0,2-0,3 заглиблення біля стіни АВ стіни стіни	Черепок білий, орнаментований опискою. Вінце пряме, вертикальне, незначно відігнуте назовні. Є плями кіптяви.	Глина, пісок, гончарний круг, випал, описка.	Висота вінця – 2,4 Діаметр 14-16	XVII-XVIII ст.	
58	Ф-т верхньої частини горщика.	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.0,5-0,8 заглиблення біля стіни АВ	Черепок білий, орнаментований опискою. Вінце пряме, вертикальне, незначно відігнуте назовні.	Глина, пісок, гончарний круг, випал, описка, полива.	Висота вінця – 2,5 Діаметр 14-16	XVII-XVIII ст.	

			Зсередини зелена полива.				
59	Ф-т тарілки	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.1,4 заглиблення біля стіни АВ	Черепок сірий, димлений, покритий зовні лискованими лініями. На вінці валик. По внутрішньому краю берегів дві концентричні заглиблені лінії.	Глина, пісок, гончарний круг, випал, димлення.	Ширина крис з вінцем – 4 Діаметр 24-26	XVIII ст.	
60	Ф-т верхньої частини горщика.	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.1,4 заглиблення біля стіни ВС	Черепок бежевий, орнаментований опискою. Вінце пряме, вертикальне, незначно відігнуте назовні. Є плями кіптяви.	Глина, пісок, гончарний круг, випал, описка.	Висота вінця – 2,8 Діаметр 12-16	XVIII - XIX ст.	
61	Розвал керамічної посудини	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.1,4 заглиблення біля стіни ВС; гл. 0,2-0,3 – розкриття; східна бровка	Черепок бежевий, шерехатий, масивний. На одному з ф-в фігурна пластина кольорового металу з написом : «H(?)ruschan». Є фрагмент плечової частини з горлом з тисненою цифрою 11.	Глина, пісок, гончарний круг, випал, колірмет	22 фрагменти	Друга половина XIX ст.	

62	Розвал глека?	Маліївці-2026, Шурф №3 гл. 0,2-0,3 - розкриття	Черепок сірий, димлений, вкритий лискованими лініями. Є фрагменти стінок, вінця, денця.	Глина, пісок, гончарний круг, випал, димлення.	53 фрагменти Діаметр денця – 10-12 Діаметр вінця 12-14	Друга половина XIX ст.	
63	Розвал миски	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.1,4 заглиблення біля стіни ВС	Черепок сірий, димлений, миска з округлими макітроподібними вінцями і гострим зламом тулуба. Сліди описки.	Глина, пісок, гончарний круг, випал, описка	3 фрагменти Ширина вінця – 2,2 Діаметр – 20?	XIX ст.	
64	Денце горщика або глека	Маліївці-2026, Шурф №3 гл.1,4 заглиблення біля стіни ВС	Черепок сірий, димлений, денце підрізане.	Глина, пісок, гончарний круг, випал,	Діаметр денця - 12	XIX ст.	
65	Ф- ти тиньку і побілки	Маліївці-2026, Шурф №3, східна бровка	Білі, лицьова сторона, вапняно-піщаний розчин	Глина, вапно, пісок, домішки	215	XVII-XIX ст.	
66	Ф-ти тиньку внутрішнього з розписом поліхромним	Маліївці-2026, Шурф №3, східна бровка	Відтінки чорного жовтого і блакитного на тиньку, вапняно-піщаний розчин	Глина, вапно, пісок, домішки, фарбники	90	XVII-XIX ст.	
67	Ф- ти тиньку і побілки	Маліївці-2026, Шурф №3, 0,4 – 0,8 м	Білі, лицьова сторона, вапняно-піщаний розчин	Глина, вапно, пісок, домішки	65	XVII-XIX ст.	

68	Ф- ти тиньку і побілки	Маліївці-2026, Шурф №3, Східна прирізка ВС 0,4 – 1м	Білі, лицьова сторона, вапняно-піщаний розчин	Глина, вапно, пісок, домішки	51 фрагментів	XVII-XIX ст.	
69	Ф-ти тиньку внутрішнього з розписом поліхромним	Маліївці-2026, Шурф №3, Східна прирізка ВС 0,2 – 1м	Відтінки чорного жовтого і охрового, блакитного, червоного на тиньку, вапняно-піщаний розчин	Глина, вапно, пісок, домішки, фарбники	67 фрагментів	XVII-XIX ст.	
70	Ф- ти тиньку і побілки	Маліївці-2026, Шурф №3, Заглиблення біля стіни ВС, гл. 0,2 – 0,1 м	Білі, лицьова сторона, вапняно-піщаний розчин	Глина, вапно, пісок, домішки	41	XVII-XIX ст.	
71	Ф-ти тиньку з коричневою грунтовкою	Маліївці-2026, Шурф №3, Східна прирізка ВС 0,4 – 1м	Лицьова сторона коричнева, грунтована, вапняно-піщаний розчин	Глина, вапно, пісок, домішки, грунтовка	3	XVII-XIX ст.	
72	Ф-ти тиньку внутрішнього з розписом поліхромним	Маліївці-2026, Шурф №3, Північна дорізка, гл. 0,4 – 1,3	Відтінки чорного жовтого і охрового, блакитного, червоного, жовтого, коричневого на тиньку, вапняно-піщаний розчин	Глина, вапно, пісок, домішки, фарбники	23	XVII-XIX ст.	
73	Ф-ти тиньку внутрішнього з	Маліївці-2026, Шурф	Відтінки чорного блакитного охрового,	Глина, вапно, пісок,	11	XVII-XIX ст.	

	розписом поліхромним	№3, гл. 0,4 – 0,8	блакитного, на тиньку, вапняно-піщаний розчин	домішки, фарбники			
74	Ф-т тиньку з уламком травертинового каменю	Маліївці-2026, Шурф №3, східна бровка		Тиньк, травертин	1	XVII-XIX ст.	
75	Ф-т тиньку кутової частини зовнішньої стіни	Маліївці-2026, Шурф №3, східна бровка		Глина, вапно, пісок, домішки,	19 х 13 х 10	XVII-XIX ст.	
76	Ф-т тиньку кутової частини зовнішньої стіни	Маліївці-2026, Шурф №3, східна бровка		Глина, вапно, пісок, домішки,	15 х 9,5 х 8	XVII-XIX ст.	
77	Ф-т тиньку кутової частини зовнішньої стіни	Маліївці-2026, Шурф №3, гл. 0,4 – 0,8		Глина, вапно, пісок, домішки,	11 х 5 х 5,5	XVII-XIX ст.	
78	Ф-т тиньку кутової частини зовнішньої стіни і тиньк з фрагментом цегли	Маліївці-2026, Шурф №3, заглиблення біля стіни ВС, гл. 0,2- 1м		Глина, вапно, пісок, домішки,	2 ф-ти 1 – 14, 5 х 4,3	XVII-XIX ст.	
79	Ф-т тиньку кутової частини зовнішньої стіни	Маліївці-2026, Шурф №3, східна прирізка, стіна 2		Глина, вапно, пісок, домішки,	6,5 х 6	XVII-XIX ст.	
80	Ф-т тиньку кутової частини зовнішньої стіни	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-сх прирізка , стіна 2		Глина, вапно, пісок, домішки,	7,5 х 3,4 х 2,5	XVII-XIX ст.	
81	Ф-т тиньку з розписом	Маліївці-2026, Шурф	Бежево-багряний , на тиньку,	Глина, вапно, пісок,	6,4 х 4	XVII-XIX ст.	

		№3, пн-сх прирізка , стіна 2	вапняно-піщаний розчин	домішки, фарбники			
82	Ф-т тиньку	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-сх прирізка , стіна 2		Глина, вапно, пісок, домішки,	14 х 13,5 х 4	XVII-XIX ст.	
83	Ф-т тиньку кутової частини зовнішньої стіни (2 фрагменти)	Маліївці-2026, Шурф №3, східна бровка, 0,4 – 0,6		Глина, вапно, пісок, домішки,	6 х 9 х 5,3 х 7,5	XVII-XIX ст.	
84	Ф-т тиньку кутової частини зовнішньої стіни	Маліївці-2026, Шурф №3, заглиблення біля стіна АВ		Глина, вапно, пісок, домішки,	6 х 3 х 2	XVII-XIX ст.	
85	Ф-т тиньку кутової частини зовнішньої стіни (2 фрагменти)	Маліївці-2026, Шурф №3, східна бровка, 0,4 – 0,6		Глина, вапно, пісок, домішки,	8,5 х 3 х 2,5	XVII-XIX ст.	
86	Ф-т тесаного оолітового каменю	Маліївці-2026, Шурф №3, східна бровка, 0,2 – 0,3 над шаром з тиньком		Ооліт	15,2 х 9,5 х 7,5	XVII-XIX ст.	
87	Ф-т цеглини	Маліївці-2026, Шурф №3, заглиблення біля стіни ВС, гл.0,2-0,4	Є ф-ти розчину	Глина, пісок, домішки, випал	17 х 15 х 6,4	XVII-XIX ст.	
88	Ф-т черепиці	Маліївці-2026, Шурф №3, на	Червона з плямами білого розчину.	Глина, пісок, домішки, випал	26,5 х 12,5 х 1,7	XVIII-XIX ст.	

		скелі між стінами, гл. 1,7	Вигнута напівдугою				
89	Розвал горщика	Маліївці-2026, Шурф №3, шар з тиньком 0,2 – 0,4, сх прирізка, відрізок стіни ВС	Черепок бежевий, шерехатий. Орнамент опискою, кіптява. Вінце пряме, вертикальне	Глина, пісок, домішки, випал, описка.	Висота вінця – 2,8 Діаметр вінця – 12-13 19 фрагментів	Друга половина XIX століття	
90	Ф-т миски	Маліївці-2026, Шурф №3, шар з тиньком 0,2 – 0,4, сх прирізка, відрізок стіни ВС	Черепок червоний. Миска з біконічним зламом тулуба. Коричневе полив'яне тло, лінійний орнамент білим ангобом.	Глина, пісок, домішки, випал, описка, полива.	8,1 х 3,5	Друга половина XIX століття	
91	Ф-т миски	Маліївці-2026, Шурф №3, шар з тиньком 0,2 – 0,4, сх прирізка, відрізок стіни ВС	Черепок червоний. Миска з біконічним зламом тулуба. заглиблений лінійний орнамент, побілка	Глина, пісок, домішки, випал, описка.	3,3 х 3,6	Друга половина XIX століття	
92	Ф-т миски	Маліївці-2026, Шурф №3, шар з тиньком 0,2 – 0,4, сх прирізка, відрізок стіни ВС	Черепок червоний. Миска з біконічним зламом тулуба. лінійний орнамент білим ангобом.	Глина, пісок, домішки, випал, описка, полива.	2 х 3,5	Друга половина XIX століття	
93	Ф-т верхньої мініатюрної посудини	Маліївці-2026, Шурф №3, сх прирізка, гл.1,2-1,5	Черепок червоний. Вінце пряме, коротке	Глина, пісок, домішки, випал, димлення.	Діаметр – 10-12	XVII-XVIII	

94	Ф-т горщика	Маліївці-2026, Шурф №3, відвал	Черепок бежевий, червона описка. Вінце пряме вертикальне	Глина, пісок, домішки, випал, описка.	Діаметр – 12-15 Висота вінця – 2,6	XVIII-XIX	
95	Ф-т тарілки	Маліївці-2026, Шурф №3, 0,8 – 1,2 ВС	Черепок червоний, зсередини побілка. Ф-т денця.	Глина, пісок, домішки, випал, побілка.	Діаметр денця – 12-14	XVIII ст.	
96	Ф-т тарілки	Маліївці-2026, Шурф №3, 0,8 – 1,2 ВС	Черепок червоний, зсередини побілка. Ф-т денця.	Глина, пісок, домішки, випал, побілка.	Діаметр денця – 12-14	XVIII ст.	
97	Ф-т мініатюрної горщикоподібної посудини.	Маліївці-2026, Шурф №3, східна прирізка, гл. 1,2-1,5	Черепок червоний, зсередини і зовні побілка. Вкритий патиною. Вінце пряме, плавно відігнуте назовні.	Глина, пісок, домішки, випал, побілка, гончарний круг.	Висота вінця – 1 см Діаметр – 6-8 2,3 х 3,1	XVII-XVIII ст.	
98	Денце горщика	Маліївці-2026, Шурф №3, східна прирізка, гл. 1,2-1,5, ВС	Сіруватий з плямами вапна. Без утору.	Глина, пісок, домішки, випал,	Діаметр – 10-12	2 половина XVII-XVIII ст.	
99	Денце горщика	Маліївці-2026, Шурф №3, східна прирізка, гл. 1,4-1,7, ВС	Бежевий з плямами кіптяви. Трикутна підрізка денця.	Глина, пісок, домішки, випал,	Діаметр – 12-14	2 половина XVIII - XIX ст.	
100	Денце горщика	Маліївці-2026, Шурф №3, східна прирізка,	Бежевий. Є утор.	Глина, пісок, домішки, випал,	Діаметр – 12-14	2 половина XVIII - XIX ст.	

		гл. 1,4-1,7, ВС					
101	Денце горщика	Маліївці-2026, Шурф №3, східна прирізка, гл. 1,2-1,5, ВС	Біло-сірий. Є утор.	Глина, пісок, домішки, випал.	Діаметр – 12-14	2 половина XVIII - XIX ст.	
102	Денце горщика	Маліївці-2026, Шурф №3, 0,8-1,2	Червоний, на зламі перепалений. Є утор.	Глина, пісок, домішки, випал.	Діаметр – 12-14	2 половина XVIII - XIX ст.	
103	Ф-т тарілки	Маліївці-2026, Шурф №3,АВ 0,8-1,5	Бежевиий, з плямами кіптяви. Рудий ангоб. Короткі криса. Масивний валик на краю вінця.	Глина, пісок, домішки, випал, ангоб.	Діаметр – 15-20 Ширина крис з вінцем - 3	2 половина XVII-XVIII ст.	
104	Ф-т тарілки	Маліївці-2026, Шурф №3,АВ 0,8-1,5	Бежевиий, з плямами кіптяви. Рудий ангоб. Короткі криса. Масивний валик на краю вінця.	Глина, пісок, домішки, випал, ангоб.	Діаметр – 15-20 Ширина крис з вінцем - 3	2 половина XVII-XVIII ст.	
105	Ф-т кахлі	Маліївці-2026, Шурф №3 0,5	Черепок червоний, кахля карнизна	Глина, пісок, домішки, випал.	6.3х3	2 половина XVII-XVIII ст.	
106	Ф-т кахлі	Маліївці-2026, Шурф №3 0,5	Черепок червоний, кахля коробчаста личкова, на лицьовій частині облущена полива	Глина, пісок, домішки, випал.	6х6,3 товщина пластини 0,9	2 половина XVII-XVIII ст.	

			зеленого кольору				
107	Ф-т кахлі	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В 0,5-1,5	Черепок червоний, кахля з рельєфним орнаментом на лицьовій частині	Глина, пісок, домішки, випал.	6,1х2,4 товщина пластини 1,2	XVII ст.	
108	Ф-т тарілки	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В 1,2-1,6	Черепок червоний, з середини побілка, зелений розпис, прозора полива	Глина, пісок, домішки, випал.	3,4х2,5	2 пол XVII – 1 пол. XVIII	
109	Ф-т черепиці	Маліївці-2026, Шурф №3 Північна дорізка під шаром з тиньком	Черепок червоний, зовнішня поверхня шерехата з плямами білого кольору	Глина, пісок, домішки, випал.	7,3х8,6 товщина 1,6	2 пол XVIII - 1 пол. XIX ст.	
110	Ф-т черепиці	Маліївці-2026, Шурф №3 Глибина 1,6 на скелі	Черепок червоний, зовнішня поверхня шерехата з плямами білого кольору	Глина, пісок, домішки, випал.	7х5,3 товщина 1,3	2 пол XVIII - 1 пол. XIX ст.	
111	Ф-т горщика	Маліївці-2026, Шурф №3 Східна прирізка 1,2 – 1,4	Черепок червоний, плечова частина горщика, зовнішня поверхня шерехата, з слідами гончарного кола, без декору	Глина, пісок, домішки, випал.	2,5х2,1 товщина 0,7	XII-XIII ст.	
112	Ф-т горщика	Маліївці-2026, Шурф №3 1,4 – 1,7	Черепок червоний, зовнішня поверхня шерехата, з заглиблени	Глина, пісок, домішки, випал.	2,4 х1,5 товщина 0,4	XII-XIII ст.	

			ми лініями, з слідами гончарного кола, без декору				
113	Ф-т горщика	Маліївці-2026, Шурф №3 1,4 – 1,7	Черепок червоний, зовнішня поверхня шерехата, з заглибленими лініями, з слідами гончарного кола, без декору	Глина, пісок, домішки, випал.	2,2х2,1 товщина 0,6	XII-XIII ст.	
114	Ф-т горщика	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В 0,6 – 0,8	Черепок червоний, плечова частина горщика, зовнішня поверхня шерехата, з слідами гончарного кола, з заглибленими лініями без декору	Глина, пісок, домішки, випал.	3,1х3,5 товщина 0,5	XII-XIII ст.	
115	Ф-т горщика	Маліївці-2026, Шурф №3 Глибина 1,7 на скелі між стінами	Черепок червоний, плечова частина горщика, зовнішня поверхня шерехата, з слідами гончарного кола, без декору	Глина, пісок, домішки, випал.	4,2х4,4 товщина 0,6	XII-XIII ст.	
116	Ф-т горщика	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В 0,6 – 0,8	Черепок червоний, на зламі перепалений, зовнішня поверхня шерехата, без декору Повільнообертовий	Глина, пісок, домішки, випал.	3,4х4,3 товщина 1	2 пол XIII ст. – 1 пол XV ст.	

			гончарний круг, товстостінна кераміка, приденна частина				
117	Ф-т горщика	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В 0,6 – 0,8	Черепок червоний, на зламі перепалений, шийка горщика, зовнішня поверхня шерехата без декору	Глина, пісок, домішки, випал.	2,5х2,5 товщина 0,6	2 пол XII-1 пол XIII ст.	
118	Ф-т горщика	Маліївці-2026, Шурф №3 східна прирізка В-С 1,4 – 1,7	Черепок рудий, на зламі чорний перепалений, є лінія заглибленого орнаменту	Глина, ліплення, домішки, випал.	5х2,8 товщина 1,1	Скіфський час.	
119	Ф-т горщика	Маліївці-2026, Шурф №3 0,2 – 0,3	Черепок з середини чорний, зовні рудий, на зламі чорний перепалений	Глина, ліплення, домішки, випал.	2,8х3,3 товщина 0,7	Скіфський час.	
120	Ф-т миски	Маліївці-2026, Шурф №3 східна прирізка 1,2 – 1,4	Черепок червоний, вінце пряме вертикальне, біконічний злам тулуба	Глина, гончарний круг, домішки, випал.	Висота вінця 3,2, діаметр 20,25 6,2х5,5	?	
121	Розвал нижньої частини фаянсового блюда	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В 0,2-0,3	Частково клеєне, фаянс, розпис кобальтом	фаянс, розпис кобальтом	5 фрагментів	XVIII	
122	Ф-т пляшки, верхня частина	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В, 1,4 м	Скло зелене, клеєний, є наліпний джгут для	Гутне скло	7, діаметр вінця 3	XVIII - XIX	

			кріплення корка				
123	Ф-т слоїка, верхня частина	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В, 0,5-1,5 м	Скло зелене, вкрите патиною, вінце коротке, плавно відігнуте назовні,	Гутне скло	Діаметр 5 см, висота ф-ту 5 см	XVIII	
124	Ф-т слоїка, верхня частина	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В, 0,5-1,5 м	Скло зелене, вкрите патиною, вінце коротке, плавно відігнуте назовні,	Гутне скло	Діаметр 5 см, висота ф-ту 7,6 см	XVIII	
125	Ф-т слоїка, верхня частина	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В, 0,5-1,5 м	Скло зелене, вкрите патиною, вінце пряме, вертикальне, з різьбою(?) під кришку, форма напівсферична з канелюрами	Гутне скло	Діаметр вінця 5,8 см, 4,4х2,8, висота вінця 0,9	2 пол XVII - 1 пол XVIII	
126	Нижня частина дзвоникоподібного келиха	Маліївці-2026, Шурф №3 східна прирізка, 1,2-1,4	Скло зелене, вкрите патиною, дискова підставка	Гутне скло	Діаметр підставки 4,5, висота 4	2 пол XVII – 1 пол XVIII	
127	Нижня частина пляшки	Маліївці-2026, Шурф №3 А-В 0,6-0,8	Синє скло, масивна на денці слід від склодувної трубки	Гутне скло	Діаметр денця 6,6, висота 4,1	2 пол XVIII – 1 пол XIX	
128	Ф-т подвійної скляниці	Маліївці-2026, Шурф №3 східна бровка,	Скло зелене, вкрите патиною	Гутне скло	Діаметр 7-10, висота 4	2 пол XVII – 1 пол XVIII	

		0,6-1, під шаром з тиньком					
129	Ф-т верхньої частини пляшки	Маліївці-2026, Шурф №3 відвал	Скло чорно-зелене, вкрите патиною, форма воронкоподібна	Гутне скло	Діаметр вінця 3, висота 3,1	2 пол XVII – 1 пол XIX	
130	Нижня частина пляшки	Маліївці-2026, Шурф №3 0,4-0,6	Скло зелене, вкрите патиною, на денці слід від склодувної трубки	Гутне скло	Діаметр 8, висота 3,7	2 пол XVIII – 1 пол XIX	
131	Нижня частина склянки	Маліївці-2026, Шурф №3 пн-сх дорізка стіна 2, глибина 0,2-0,6	Скло зелене, вкрите патиною, на денці слід від склодувної трубки	Гутне скло	Діаметр 3,6, висота 1,2	2 пол XVII–1 пол XVIII	
132	Частина подвійної скляниці	Маліївці-2026, Шурф №3 східна бровка глибина 0,6 - 1	Скло зелене, вкрите патиною	Гутне скло	Діаметр 10-12, висота 3	2 пол XVII–1 пол XVIII	
133	Стінка пляшки	Маліївці-2026, Шурф №3 східна прирізка ВС глибина 1,4-1,7	Скло зелене, вкрите патиною, є декоративний наліп	Гутне скло	6,1х3,4, товщина 0,3	2 пол XVII – 1 пол XIX	
134	Ф-т денця з пелюстконодібним наліпом	Маліївці-2026, Шурф №3 Зх сторона, гл. 0,2-0,5	Скло зелене, вкрите патиною.	Гутне скло	2 ф-ти, діаметр 10	2 пол XVII–1 пол XVIII	
135	Ф-т склянки клеєний	Маліївці-2026, Шурф №3	Скло зелене, вкрите патиною.	Гутне скло	Діаметр – 5,2 Зб. Висота – 3,5	2 пол XVII–1 пол XVIII	

		Північна дорізка під шаром з тиньком	Ф-ма циліндрична. На денці слід від склодувної трубки.				
136	Ф-т склянки	Маліївці-2026, Шурф №3 Північна дорізка під шаром з тиньком	Циліндрична форма. Скло прозоре, патиноване.	Гутне скло	Діаметр – 6-7 Зб. Висота – 5,7	2 пол XVII–1 пол XVIII	
137	Ф-т стінки з ручкою	Маліївці-2026, Шурф №3 Північна дорізка під шаром з тиньком	Скло зелене, вкрите патиною. Уламок фігурної ручки.	Гутне скло	4,6 х 2,7	2 пол XVII–1 пол XVIII	
138	Ф-т стінки з ручкою	Маліївці-2026, Шурф №3 Північна дорізка під шаром з тиньком	Скло прозоре. Уламок фігурної ручки.	Гутне скло	3,1, ширина ручки - 1	2 пол XVII–1 пол XVIII	
139	Розвал флакона клеєний	Маліївці-2026, Шурф №3 В шарі з тиньком	Скло прозоре, патиноване. Ф-ма циліндрична, звужується до плечової частини. Дно увігнуте. Є слід від склодувної трубки.	Гутне скло	Діаметр – 3,6 Зб висота - 5	2 пол XVIII – XIX ст.	
140	Фрагмент віконниці	Маліївці-2026, Шурф №3, Заглиблення біля стіни А-В	Скло зелене, вкрите патиною. прямокутний, з одного боку краї обкусані.	Гутне скло	1 фрагмент розміри-6,5х3,9 Товщина-0,2	2 половина XVIII - перша полов	

		глибина 0,6-0,8				ина XIX ст.	
141	Фрагмент віконниці	Маліївці-2026, Шурф №3, Заглиблення біля стіни А-В глибина 0,6-0,8	Скло зелене, вкрите патиною. прямокутний, з одного боку край заокруглений.	Гутне скло	1 фрагмент розміри-3,5х4 Товщина-0,3	2 половина XVIII - перша половина XIX ст.	
142	Фрагмент віконниці	Маліївці-2026, Шурф №3, Заглиблення біля стіни А-В глибина 0,6-0,8	Скло зелене, вкрите патиною. прямокутний, з одного боку край заокруглений.	Гутне скло	1 фрагмент розміри-2х4,1 Товщина-0,3	2 половина XVIII - перша половина XIX ст.	
143	Фрагмент віконниці	Маліївці-2026, Шурф №3, Заглиблення біля стіни А-В глибина 0,6-0,8	Скло зелене, вкрите патиною. прямокутний, з одного боку край заокруглений.	Гутне скло	1 фрагмент розміри-6,8х2,6 Товщина-0,3	2 половина XVIII - перша половина XIX ст.	
144	Фрагмент віконниці	Маліївці-2026, Шурф №3, Заглиблення біля стіни А-В глибина 0,6-0,8	Скло зелене, вкрите патиною. прямокутний, з одного боку край заокруглений.	Гутне скло	1 фрагмент розміри-4,2 х 3 Товщина-0,4	2 половина XVIII - перша половина XIX ст.	
145	Фрагмент віконниці	Маліївці-2026, Шурф №3, Шар	Скло зелене, вкрите патиною. прямокутни	Гутне скло	1 фрагмент розміри-5,1 х 5,3 Товщина-0,3	2 половина XVIII -	

		з тиньком 0,4-0,6	й, з одного боку край заокруглений.			перша половина XIX ст.	
146	Фрагмент віконниці	Маліївці-2026, Шурф №3, Заглиблення біля стіни А-В глибина 0,6-0,8	Скло зелене, вкрите патиною. прямокутний, з одного боку край заокруглений.	Гутне скло	1 фрагмент розміри-4,6 х 3,3 Товщина-0,3	2 половина XVIII - перша половина XIX ст.	
147	Фрагмент люльки для паління тютюну	Маліївці-2026, Шурф №3, відвал	Черепок чорний, димлений. Нагар всередині. Верхня частина чашечки. Сліди штампу у вигляді квітки та відтисків коліщатка.	Глина, домішки, тиснення у формі, випал, штамп.	2,7 х 1,7	2 половина XVII-перша половина XVIII ст.	
148	Фрагмент люльки для паління тютюну	Маліївці-2026, Шурф №3, відвал	Черепок червоний, лощений. Нижня частина чашечки. Ф-ма напівсферична.	Глина, домішки, тиснення у формі, випал. .	2,6 х 1,4	2 половина XVII-перша половина XVIII ст.	
149	Ф-т кераміки трипільської культури	Маліївці-2026, Шурф №3, сх. Прирізка, 1,7 м	Столова, перепалена, без орнаменту.	Глина, домішки, ліплення, випал.	3,9 х 2 х 0,8	Трипільська культура	
150	Два фрагменти порцелянової посудини	Маліївці-2026, Шурф №3, північна	Порцеляна, золота фарба, ймовірно кришечка.	Порцелян а, золота фарба.	2 штуки	Друга половина XIX ст	

		дорізка, шар з тиньком 0,4-1 м					
151	Два фрагменти пігменту фарбника	Маліївці-2026, Шурф №3, північна дорізка, зачистка стіни, гл. 0,2	Червоного кольору з білими цяточками. Дві грудочки	???	2 грудочки : 1,8 х 1,2; 1,1 х 0,8	XVII-XIX ст.	подивитись
152	Ф-т тасьми із золоченою ниткою	Маліївці-2026, Шурф №3, відвал, ймовірно з шару з тиньком 0,4-0,6		Нитки, свинцева (?) обмотка, золотіння	1 шт	XVII-XIX ст.	
153	Груба нитка з обмоткою золоченим дротом	Маліївці-2026, Шурф №3, Східна дорізка, з шару з тиньком 0,5-0,6	Вигнута. Добре видно золочений дріт	Нитки, свинцева (?) обмотка, золотіння	1 шт Товщина – 0,3-0,4 Довжина у вигнутому стані – 5,8	XVII-XIX ст.	
154	Чотири фрагменти пластинок кольорового металу із залишками грубої тканини	Маліївці-2026, Шурф №3, відвал, ймовірно з шару з тиньком 0,4-0,6	Прямокутної форми, окислені, груба тканина	Нитки, свинцева (?) обмотка, золотіння	4 штуки: 1,7 х 1; 1,3 х 1; 1,9 х 1,1; 1,2 х 0,7	XVII-XIX ст.	
155	Гудзик	Маліївці-2026, Шурф №4, гл. 0,2	Двоскладовий. Нижня частина з вушком і верхня з псевдозерню та прорізами.	Кольоровий метал, золотіння	Діаметр – 1,4, висота без вушка – 0,9; висота вушка – 0,4 Вага – 1,7 г	XVIII - XIX ст.	
156	Гудзик	Маліївці-2026, Шурф	Круглий, вушко віламане. Зовнішня	Кольоровий метал, золотіння	Діаметр – 2 Вага – 2,2 г	XVIII - XIX ст.	

		№4, гл. 0,2	поверхня затерта. Зсередини збереглась позолота і латинкою напис: “DORB… …C.J.D.A.”				
157	Гудзик	Маліївці-2026, Шурф №3, Пн дорізка, відвал	Круглий, посередині випукла частина. Краї рівні. Чотири отвори. Нечитабельний напис кирилецею.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,5, висота – 0,3; Вага – 1,4 г	Перша половина XX ст.	
158	Обручка	Маліївці-2026, Шурф №3, Сх дорізка, гл. 0,4	Обручка з тисненими літерами «Р.К»,	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,3, висота – 0,38; Вага – 1,8 г	XIX ст.	
159	Вістря стріли	Маліївці-2026, Шурф №3, Сх дорізка, гл. 1,7	Трьохгранне, з отвором від ливарної форми.	Кольоровий метал. Бронза, лиття.	висота – 2,64; ширина грані в основі – 0,7 Вага – 1,6 г	IV ст. до н.е	
160	Монета ? Пробка від пляшки?	Маліївці-2026, Шурф №3, Пн-Сх дорізка, гл. 1,0-1,2 м	Деформована, зім’ята. Первісно кругла з тисненим кирилічним написом. Проглядаються літери:КОНЬ…./ТАР	Білий метал	Розміри: 1,4 х 0,2 Вага: 0,1 г	????	
161	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, АВ-ВС, відвал 0,2-1,4	Аверс з профілем затертий. Реверс – напис: «ГРИВЕН/ НИКЪ/ 1786»	Білий метал	Діаметр – 1,8 Вага: 2,1 г	1786	
162	Монета	Маліївці-2026,	Аверс – двоголовий	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,5	1750	

		Шурф №3, пн прирізка семенчука, гл. 0,15-0,2	орел. Реверс – напис: «ДЕН/ГА/ 1750»		Вага: 5,1 г		
163	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн прирізка семенчука, гл. 0,15-0,2	Аверс – вензель На аверсі викарбувано латинськими літерами "SAR", ініціали короля Станіслава Августа та рік виготовлення. На реверсі герб Речі Посполитої.	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,1 Вага: 3,7 г	1768	
164	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,східна бровка, гл. 0,2-0,5	Аверс – вензель На аверсі викарбувано латинськими літерами "SAR", ініціали короля Станіслава Августа та рік виготовлення. На реверсі герб Речі Посполитої і напис: «GROSS».	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,1 Вага: 3,8 г	1765	
165	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,східна дорізка ВС, гл. 1,5-1,6	Аверс – вензель На аверсі викарбувано латинськими літерами	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,05 Вага: 3,9 г	1767	

			"SAR", ініціали короля Станіслава Августа та рік виготовлення. На реверсі герб Речі Посполитої і напис: «GROSS VS REGPOL».				
166	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,східна бровка, гл. 0,2-0,5	Аверс – вензель На аверсі викарбувано латинськими літерами "SAR", ініціали короля Станіслава Августа та рік виготовлення. На реверсі герб Речі Посполитої напис затертий. Патина.	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,0 Вага: 4,3 г	1767	
167	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,східна прирізка ВС, гл. 0,6-0,7	Аверс – вензель На аверсі викарбувано латинськими літерами "SAR", ініціали короля Станіслава Августа та рік виготовлення. На реверсі	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,1 Вага: 3,6 г	1767	

			герб Речі Посполитої і напис: «GROSS». Частина напису і герба не читається				
168	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,східна прирізка, над стіною №2 гл. 0,3-0,5	Аверс – герб російської імперії. Напис: «Медная российская монета». Реверс: «3 копейки» 1912 года»	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,7 Вага: 9,8 г	1912	
169	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,східна бровка, шар з тиньком №2 гл. 0,5-0,6	Аверс – герб російської імперії (не читається) Реверс: «??? копейк» 1867»	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,9 Вага: 9,7 г	1867?	
170	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,східна бровка, шар з тиньком №2 гл. 0,5-0,6	Аверс – вензель П І. з короною. Реверс: «1 копейка» 1798. Е.м.»	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,8 Вага: 10,7 г	1798	
171	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,пн прирізка семенчука, над фундаментом гл. 0,15	Аверс – герб російської імперії та дата 1818. Реверс: «1 копейка. Е.м.»	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,5 Вага: 4 г	1818	
172	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, сх	Аверс – герб російської імперії та дата 1819.	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,5 Вага: 8,1 г	1819	

		прирізка ВС гл. 0,2	Реверс: «1 копейка. Е.м.»				
173	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, сх прирізка ВС, гл. 1 м	Аверс – двоголовий орел. Реверс – напис: «ДЕН/ГА/ 1735»	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,6 Вага: 8,5 г	1735	
174	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,пн прирізка семенчука, над фундаментом гл. 0,15	Аверс – герб СРСР. Реверс – робочий тримає щит з написом: 15 коп. Напис по колу союз советских социалистических республик.	Кольоровий метал	Діаметр – 2,0 Вага: 2,7 г	1931	
175	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, сх прирізка ВС гл. 0,4-0,6	Аверс – профіль короля з написом: «AVGUSTUS III.REX.POL.» Реверс – герб Речі Посполитої. Залишки напису SAX.L.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,55 Вага: 1,2 г	Шеляг? доби правління Августа III Саса (1733 – 1763).	
176	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,Пн прирізка гл. 0,3	Аверс – профіль короля з написом: «AVGUSTUS III.REX.POL.» Реверс – затертий	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,52 Вага: 0,9 г	Шеляг? доби правління Августа III Саса (1733 – 1763).	
177	Монета	Маліївці-2026,	Аверс – профіль	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,51		

		Шурф №3, сх прирізка ВС гл. 0,8-1	короля з написом: «IOAN…..» Реверс – орел Речі Посполитої . Залишки напису POLO.1664.		Вага: 0,8 г	Боратинка 1664	
178	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, сх прирізка ВС гл. 0,8	Аверс – профіль короля з написом: CAS …IOAN….. » Реверс – герб Погоня (вершник) літери КВ POLO.1665 ?.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,55 Вага: 1,3 г	Боратинка 1665	
179	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, сх бровка, гл. 0,2-0,5	Затерта, патинована. З одного боку проглядається решткинапису G.DVG	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,6 Вага: 1,4 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
180	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, Пн-Сх прирізка, гл. 1-1,2	Затерта, патинована. З одного боку проглядається решткинапису REGN.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,6 Вага: 1,6 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
181	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,східна дорізка ВС, гл. 0,6-0,7	Аверс – стертий. На реверсі залишки напису: GROSS	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,1 Вага: 3,4 г	Ймовірно грош Станіслава Августа	

						1760-х	
182	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,пн-східна дорізка стіна 2, гл. 0,2-0,7	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,1 Вага: 3,4 г	Ймовірно грош Станіслава Августа 1760-х	
183	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,північна дорізка гл. 0,3	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,1 Вага: 3,4 г	Ймовірно грош Станіслава Августа 1760-х	
184	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,північна дорізка гл.0,2- 0,3	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,6 Вага: 1,1 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
185	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3,північно-східна дорізка гл.1,0- 1,2	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,55 Вага: 0,9 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
186	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, східна дорізка гл.0,2- 1,4	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,5 Вага: 0,8 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	

187	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, східна дорізка гл.0,2- 1,4	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,5 Вага: 0,6 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
188	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-східна дорізка гл.1,0- 1,2	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,5 Вага: 0,5 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
189	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-східна дорізка гл.1,0- 1,2	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,4 Вага: 1,0 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
190	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-східна дорізка гл.0,13	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,53 Вага: 1 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
191	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-східна дорізка гл.0,13	Карбування не читається. Стерта. Край зрізаний.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,5 Вага: 0,7 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
192	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-східна	Карбування не читається. Стерта. Проглядаються літери	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,6 Вага: 1 г	2 пол. XVII – перша полов	

		дорізка відвал	SOL. Штамп нерівний.			ина XVIII	
193	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн дорізка гл.0,2-0,3	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,55 Вага: 1,2 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
194	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-східна дорізка, стіна 2 гл.0,2	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,53 Вага: 1,4 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
195	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-дорізка гл.0,2-0,3	Карбування не читається. Стерта. Край зрізаний.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,5 Вага: 0,7 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
196	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-східна дорізка гл.1-1,5	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,5 Вага: 1,2 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
197	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-дорізка гл.0,2-0,3	Карбування не читається. Стерта.	Кольоровий метал.	Діаметр – 2,3 Вага: 9 г	2 пол. XVIII – XIX ст.	
198	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, заглиблення біля	Карбування не читається. Стерта. Зім’ята	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,5? Вага: 1 г	2 пол. XVII – перша полов	

		стіни АВ гл.1,2-1,3				ина XVIII	
199	Монета	Маліївці-2026, Шурф №3, пн-прирізка, відвал	Карбування не читається. Стерта. Зігнута.	Кольоровий метал.	Діаметр – 1,5 Вага: 1 г	2 пол. XVII – перша половина XVIII	
200	Підвіска	Маліївці-2026, Шурф №3, східна прирізка ВС, гл. 0,3- 0,4	Прямокутна, один з країв загнутий в трубочку?	Кольоровий метал	1х 1 см Вага: 0,9 г	Черняхівська культура	

Додаток ІІ

Унгурян В. С.[4]

Результати антропологічного дослідження

Для антропологічної експертизи передано два фрагменти правої великої гомілкової кістки. Кістка представлена двома фрагментамим діафіза, проксимальний епіфіз та нижня третина кістки з дистальним епіфізом відсутні. Кістка світло-жовтого кольору. Злами кістки свіжі, що означає відносно нещодавні посмертні пошкодження.

Індивід мав розвинутий м’язовий рельєф, особливо добре виражене місце прикріплення *m. soleus*. Сагітальний діаметр середини діафіза – 27 мм, поперечний – 22 мм, сагітальний діаметр на рівні живильного отвору – 30 мм, поперечний діаметр на рівні живильного отвору – 20 мм, окружність середини діафіза – 79 мм.

[4] Лаборантка І-ї категорії відділу біоархеології Інституту археології НАН України

Судячи по масивності та рельєфу кістки, товщині компактної речовини можна припустити, що кістка належала молодому чи зрілому чоловіку.

Додаток ІІІ
Археозоологічні дослідження пам’ятки Маліївці за матеріалами розкопок 2026 року

Михайло Кублій
к.і.н.,
науковий співробітник
відділу біоархеології Інституту археології НАН України

Під час проведення археологічних розвідок шляхом шурфування в 2026 році в селі Маліївці Хмельницької області під керівництвом к.і.н. Нечитайла П. О. було виявлено 63 фрагменти кісток тварин. З них визначити до виду й елемента скелета вдалося 34 фрагменти.

У шурфі №1 виявлено дві кістки – фрагмент нижньої частини діафіза лівої стегнової кістки корови зі слідом розрубування і фрагмент ребра свині.

З шурфу №3 отримано 60 фрагментів кісток, з яких визначено 31 фрагмент. Серед них третину становили кістки корови – 11 фрагментів. Представлені вони осьовим скелетом – сімома хребцями, двома фрагментами тазових кісток і вільних кінцівок – фрагментом діафіза великогомілкової кістки і цілою І фалангою. На одній з тазових кісток були сліди рубання поруч із суглобовим з’єднанням. Кісток дрібної рогатої худоби знайдено вісім. Краніальний відділ представлено окремим зубом, із посткраніального – кістки як передньої (лопаткова кістка, фрагмент діафіза променевої кістки), так і задньої (верхня частина діафіза плеснової кістки) кінцівок, а також дрібних кісток кінцівок (дві суглобові, фаланга пальця) і фрагмент метаподіальної кістки, за якою неможливо встановити – п’ясткова вона чи плеснова. Шість кісток належали свині, з яких фрагмент верхньої щелепи і п’ять кісток кінцівок – фрагментовані променева, ліктьова, великогомілкова, а також цілі ІІ фаланга пальця і копитна кістки. Дика фауна представлена фрагментом правої лопатки оленя й іклом ведмедя. За одним фрагментом черепа не вдалося точно ідентифікувати – належав він корові чи оленю. Також знайдено три метаподіальні кістки, які належали представнику ряду хижих, найімовірніше собаці. Серед невизначених фрагментів виявлено фрагмент черепа крупної тварини (розміром з корову), хребці дрібної тварини (розміром зі свиню чи вівцю), а також трубчасті кістки як крупних, так і дрібних тварин.

У шурфі №4 виявлено одну кістку – верхню частину ліктьової кістки свині, ліктьовий горб у якої був приростлим, що вказує на вік тварини понад 3-3,5 років [Silver, 1969; Lasota-Moskalewska 2008, s. 138].

Загалом, кількості кісток недостатньо для характеристики використання тваринних ресурсів давніх мешканців досліджуваної пам’ятки. Кістки, які попадаються в невеликих вибірках або виконували основну роль, або трапляються випадково. У цій ситуації основну роль на пам’ятці для отримання м’яса відігравали головні сільськогосподарські види тварин – корова, дрібна рогата худоба і свиня. Навіть у невеликих вибірках вони представлені різними елементами скелета. Подрібненість і наявність слідів ділення підтверджують припущення про використання їх як м’ясних тварин, що не виключає і прижиттєвих функцій корів і дрібної рогатої худоби. Цілими збереглися тільки дрібні кістки – суглобові й фаланги пальців. Олені, найімовірніше, були основною мисливською здобиччю. Зуб ведмедя може носити радше випадковий характер. Тож, попри невелику вибірку різноманіття видів доволі велике. Для більш детальних висновків про тваринництво і мисливство необхідні подальші археологічні дослідження пам’ятки.

Джерела:

Silver, I.A. 1969. The ageing of domestic animals. In: Brothwell, D.R., Higgs, E.S. (eds.). *Science in archaeology*. London: Thames, p. 283-302.

Lasota-Moskalewska, A. 2008. *Archeozoologia Ssaki*. Warszawa: Uniwersytet Warszawski Wydawnictwa, 321 s.